

พฤษิตกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน
นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมษายน 2554

พฤษิตกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน
นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การค้นคว้าอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง

Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมษายน 2554

พฤษติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน
นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนชีปไตยประชาชนลาว

อุ่นเยือน พะราชโยทา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
ตามหลักสูตรปริญญาคิตปภาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

คณะกรรมการที่ปรึกษากิจกรรมการค้นคว้าแบบอิสระ

 ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เกียวกิ่งแก้ว

 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รองศาสตราจารย์ ดร. โภสุภ สายจันทร์

 กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. โภสุภ สายจันทร์

 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
รองศาสตราจารย์ ดร. กานุจนา ใจคำวาร

 กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. กานุจนา ใจคำวาร

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในครหหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนชีปไตยประชาชนลาว” ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เกียวกิ่งแก้ว ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร. โภสุนทร สายจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร. กานุจนา โชคดาวร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนการค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในคณะสังคมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ ทุกท่าน โดยเฉพาะศาสตราจารย์ ดร. มนัส สุวรรณ ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้ และถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดช่วงระยะเวลาที่ศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่คณะสังคมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และคำแนะนำต่าง ๆ

ขอขอบคุณ! พี่อน ๆ และรุ่นพี่ของคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองที่ให้การแนะนำ และให้แบบอย่างแบบสอบถาม ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบคุณ ผู้จัดการด้านบริการ โรงแรมและบ้านพักที่นครหลวงเวียงจันทน์ที่ให้ความสะดวกในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ และนักท่องเที่ยวชาวไทยทุกท่านที่ได้สละเวลาตอบแบบสอบถาม และหวังว่าท่านคงจะกลับไปเที่ยวในครหหลวงเวียงจันทน์ใหม่อีกครั้ง

ขอขอบคุณ ครอบครัว พ่อ แม่ พี่ น้อง และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองทุกคน ที่ได้สนับสนุน ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

**ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พฤติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

ผู้เขียน

นายอุ่น เอื้อน พะราชโยทา

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. โภสุมก สายจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนा โชคดาวร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อให้ทราบพฤติกรรมการท่องเที่ยว และปัญหาที่นักท่องเที่ยวประสบในนครหลวงเวียงจันทน์

การศึกษารั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการออกแบบสอบถามตามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระ จำนวน 100 ราย และแบบกลุ่มทัวร์ จำนวน 300 ราย และนำข้อมูลที่ได้มา ประมวลผลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และใช้สถิติอ้างอิง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 21–40 ปีสถานภาพสมรส รองลงมาคือโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพราชการ และรองลงมาคือธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย มีรายได้น้อยกว่า 30,000 บาทต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทาง ท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษา และพักผ่อนเป็นวัตถุประสงค์หลัก จำนวนวันที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ 3 วัน และนิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสัปดาห์และวันธรรมดานbsp; ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ท่องเที่ยวข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากพนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ และบุคคล ใกล้ชิด ได้แก่ ญาติพี่น้องหรือบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เดินทางท่องเที่ยวได้แก่ ตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเอง นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมเดินทาง ท่องเที่ยวรวมกับบุคคลที่เป็นเพื่อนสนิท และในครอบครัว และการเดินทางท่องเที่ยว尼ยมเดินทาง เป็นกลุ่มตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป โดยจัดโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง ผู้ตอบแบบสอบถาม

นิยมเดินทางมาพักแรมที่เมืองจันทะบูลีเพื่อท่องเที่ยวในคราหลวงเวียงจันทน์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่เมืองสีสัคตานา ก เมืองสีโคคตะบอง และเมืองไชเสดดา ตามลำดับ และสนใจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมมากกว่ารูปแบบอื่น โดยแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สนใจมากที่สุดได้แก่ วัดพระธาตุหลวงและศาสนสถาน จากการศึกษาระบบนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญของ ปัจจัยด้านความมีส่วนร่วมและชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว “มากที่สุด” ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยอย่าง คือ ความสวยงามความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว และความเป็น ธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว โดยเพศหญิงให้ความสำคัญมากกว่าเพศชายต่อปัจจัยด้านความสวยงามและความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว และความเหมาะสมของโปรแกรมท่องเที่ยวกับระยะเวลาและค่าใช้จ่ายผู้มีรายได้สูงให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสะดวกและปลอดภัยในการเดิน ทางมากกว่าผู้มีรายได้น้อยและในการเดินทางท่องเที่ยวในคราหลวงเวียงจันทน์สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มี ความสวยงามและความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด นอกจากนี้ปัญหาที่นักท่องเที่ยวส่วน ใหญ่พบได้แก่ ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และสภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็น ระเบียบสวยงาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Tour Programs Selection Behavior of Thai Tourists in
Vientiane, the Lao People's Democratic Republic

Author Mr. Ounheuane Phalatyotha

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Kosum Saichan	Advisor
Associate Professor Dr. Kanchana Chokthavorn	Co-advisor

ABSTRACT

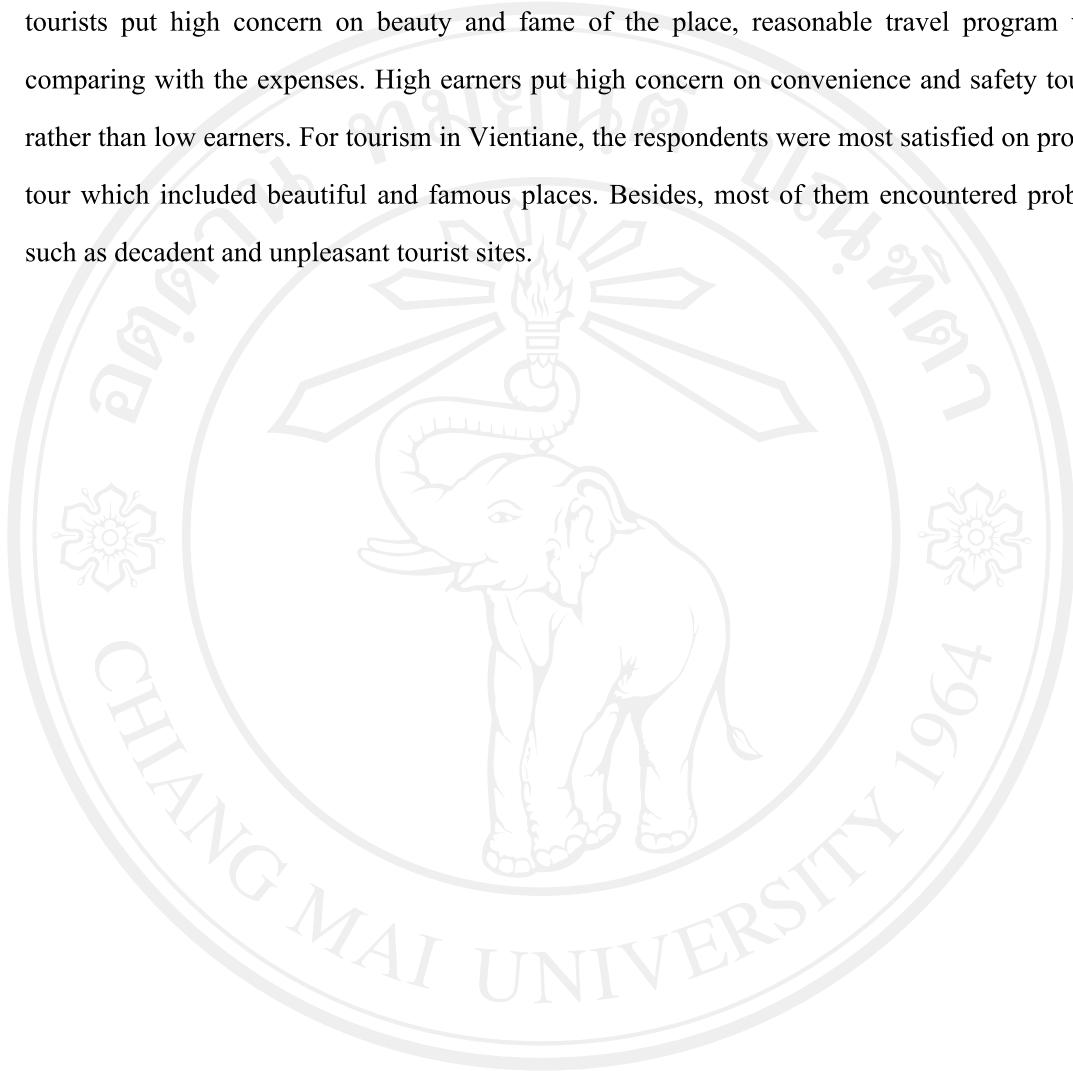
The objective of this study was to study tour programs selection behavior of Thai tourists in Vientiane, the Lao people's Democratic Republic, in order to learn their behavior in Vientiane, and problems encountered while traveling in Vientiane.

The data were collected from questionnaires completed by 100 Thai independent traveling backpackers and by traveling group tours of 300 Thai tourists in Vientiane. Then, the data were analyzed by frequency, mean, percentage and the inferial statistics.

The study found that most respondents were married males aged between 21 – 40 years old holding bachelor's degree. They were employees in government and self-employed business who earned less than 30,000 baht/month. The main purpose for their traveling was for educational tour and relax. Most of them traveled about 3 days during weekend and weekday. Most of the respondents acquired tourism information from tourist officials and people closed to them such as cousins or family members. They made their own decision for travel. Besides, the respondents usually traveled with their intimate and family members in a group of at least 5 people and set their own travel program.

The respondents traveled in Vientiane, in Chanthabury District, Sisattanak District, Sikhottabong District, and Saysettha District respectively. Cultural tourism received high interest rather than others. The cultural tourist sites were temples, pagodas, and religious places.

The study showed that the respondents put highest concern toward the beauty and fame of the place. The sub-factors were the beauty/interest, fame, and nature of the place. Female tourists put high concern on beauty and fame of the place, reasonable travel program when comparing with the expenses. High earners put high concern on convenience and safety tourism rather than low earners. For tourism in Vientiane, the respondents were most satisfied on program tour which included beautiful and famous places. Besides, most of them encountered problems such as decadent and unpleasant tourist sites.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ภ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.4 ขอบเขตการศึกษา	8
1.5 นิยามคัพท์ทั่วไป	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix Theory)	10
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับตลาดผู้บริโภคและพฤติกรรมผู้บริโภค	13
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
2.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา	20
3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	20
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	21
3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	23
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	24
4.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการการท่องเที่ยว ที่นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	30
4.3 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักและโปรแกรมท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว	43
4.4 ปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แสดงถึง ความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	51
4.5 ความเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานของรัฐและผู้ประกอบการ ธุรกิจนำเที่ยวและของนักท่องเที่ยว	55
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
5.1 สรุปผลการศึกษา	58
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	62
5.3 ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ผลการศึกษา	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	68
ประวัติผู้เขียน	76

จัดทำโดย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 สถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยปี พ.ศ 2551 จากการท่องเที่ยวแห่งชาติลาว	3
4.1.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเพศ	24
4.1.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	25
4.1.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ	26
4.1.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	26
4.1.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	27
4.1.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้มีรายได้ต่อเดือน	28
4.1.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้มีภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว	29
4.1.8 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนตามปัจจัยจากระยะเวลาในการเข้ามาท่องเที่ยวครั้งล่าสุดที่นครหลวงเวียงจันทน์	30
4.2.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้ที่นครหลวงเวียงจันทน์	31
4.2.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่เข้ามาท่องเที่ยวในครั้งนี้ที่นครหลวงเวียงจันทน์	32
4.2.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาของเดินทางมากที่สุด	33
4.2.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์	33
4.2.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว	35
4.2.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุด	36
4.2.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทาง	37
4.2.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	38
4.2.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการวางแผนหรือจัดโปรแกรมท่องเที่ยว	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.2.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรมการท่องเที่ยว ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาล	40
4.2.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของแหล่ง ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรม	41
4.3.1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบ กลุ่มทั่วไปในครหลวงเวียงจันทน์	44
4.3.2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทย แบบอิสระ ในครหลวงเวียงจันทน์	47
4.3.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่วไปและแบบอิสระ ในครหลวง เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนปไထประชานลาว	50
4.4.1 จำนวนและร้อยละพร้อมค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรม ท่องเที่ยวแบบกลุ่มทั่วไป	51
4.4.2 จำนวนและร้อยละพร้อมค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรม ท่องเที่ยวแบบอิสระ	52
4.4.3 ค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยว	53
4.4.4 จำนวน ร้อยละ ของความคิดเห็นต่อปัญหาสำคัญที่นักท่องเที่ยวประสบในการ เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่วไป และแบบอิสระ	54

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
1.1 ประชุมเชิงตัวต่อตัวในกรุงเทพมหานคร	2
1.2 ประชาสัมพันธ์ในกรุงเทพมหานคร	4
1.3 แผนที่ตัวเมืองกรุงเทพมหานคร	5
1.4 แผนที่เส้นทางในกรุงเทพมหานคร	6
2.1 รูปแบบการแสดงตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (ผู้ซื้อ) (Philip Kotler and others, 2005: 139-140)	13
2.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา	19

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันหลายประเทศทั่วโลกได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เพราะอุดหนุนการท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและเป็นหนทางสำคัญของการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ในสภาวะเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันสูง นวกกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี องค์กรต่างๆ และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวต่างก็ได้มีการพัฒนากลยุทธ์การตลาดและเทคนิคในการให้บริการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) เป็นประเทศหนึ่งที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพดังนี้ น้ำตก แม่น้ำ ภูเขา ป่าไม้ ฯลฯ จึงได้มีนโยบายและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างให้นครหลวงเวียงจันทน์เป็นศูนย์กลางการพัฒนาและเป็นแหล่งการท่องเที่ยวของประเทศไทย (กระทรวงแผนการและการลงทุน สปป.ลาว, 2549ก) ทำให้การท่องเที่ยวเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น เห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้า สปป.ลาว ในแต่ละปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น จากปี พ.ศ. 2549 มีจำนวน 675,845 และปี พ.ศ. 2550 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 949,452 คน แต่ในปี พ.ศ. 2551 ลดลงเท่ากับจำนวน 891,448 คน ของจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวใน สปป.ลาว (องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป.ลาว, พ.ศ. 2551) ในจำนวนนี้มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าไปนครหลวงเวียงจันทน์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 380,209 คน

เวียงจันทน์เป็นเมืองเก่าแก่ ตามตำนานการสร้างเมืองกล่าวว่า มีถ่ายสารพื้นเมืองมาปักหลักไม้จันท์หมายเป็นเขตสร้างบ้านแปงเมืองบริเวณนี้ จึงได้ชื่อว่า เวียงจันทน์ ในปี พ.ศ. 2103 พระเจ้าไซแซมราชาสถาปนาขึ้นเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านช้างแทนเมืองเชียงคง-เชียงทองหรือเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์มีกษัตริย์ปกครองต่อเรื่อยมา จนกระทั่ง พ.ศ. 2518 เมืองเวียงจันทน์ได้รับการสถาปนาเป็นเมืองหลวง นครหลวงเวียงจันทน์มีที่ตั้งอยู่ทางภาคกลางของประเทศไทย และเป็นเมืองหลวงหรือเมืองเอกของประเทศไทย สถาปัตยกรรมแบบยุโรป ถนนล้านช้างเป็นถนนสายสำคัญที่สุด สองฝั่กถนนเรียงรายไป

ด้วยสถานที่ราชการ ธนาคาร บริษัทท่องเที่ยว ฯลฯ นครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองสำคัญเป็นเมืองที่มีบทบาททางการเมืองเศรษฐกิจและสังคม นครหลวงเวียงจันทน์มีพื้นที่ 6,196 ตร.กม. มีประชากรอาศัยในนครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 692,900 คน (สถิติของกระทรวงแผนการปี พ.ศ 2548) ความหนาแน่น 176 คน/ตร.กม การปกครองของนครหลวงเวียงจันทน์ โดยมีเมืองต่าง ๆ ดังนี้

1. เมืองจันทะบูลี	2. เมืองนาชา丫头
3. เมืองสีสัตตนาคร	4. เมืองหาดชาไฟฟอง
5. เมืองสีโคดตะบอง	6. เมืองสังทอง
7. เมืองไชठานี	8. เมืองปากเจ้ม
9. เมืองไชเดคดา	

ภาพ 1.1 ประตูไชยตั้งอยู่ใจกลางนครหลวงเวียงจันทน์

ประตูไชย ตั้งอยู่ใจกลางเมืองของนครหลวงเวียงจันทน์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ในสมัยพระรัตนโกสินทร์ ปี พ.ศ. 2436 สมัยดินแดนลาวตกอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส โดยกำหนดให้เวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของประเทศลาว จนถึงต่อเนื่องมา แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) เมื่อปี พ.ศ. 2518 และเมืองเวียงจันทน์ ก็เปลี่ยนเป็นนครหลวงเวียงจันทน์ ในปัจจุบันจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องเป็นสาเหตุทำให้

สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ เช่น โรงแรมและที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานที่จัดนิทรรศการ งานแสดงสินค้าต่างๆ ร้านขายสินค้าของที่ระลึก และบริการอื่น ๆ ที่เอกชนเป็นผู้ลงทุนมีเพิ่มขึ้นในแต่ละปี เช่น โรงแรมเพิ่มขึ้นจาก 79 -114 แห่ง (พ.ศ 2550-2551) ร้านอาหารและบันเทิงเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากจาก 40 - 92 แห่ง (องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป.ลาว, พ.ศ 2551) ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะบ้านพักและทำให้เกิดมีการแปรรูปสูงในด้านการบริการปี พ.ศ 2549: มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าไปท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์โดยเฉลี่ยจำนวนเท่ากับ 380,209 คน ถือว่าเป็นจำนวนมากที่สุดถ้าเทียบกับทุกๆ แขวงทุกๆ ภาคของประเทศไทย สปป.ลาว นครหลวงเวียงจันทน์อยู่ที่ร้อยละ 42.65 เทียบกับจำนวนทั้งหมดคือ 891,448 คนในปี พ.ศ.2551 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวในสปป.ลาว.

ตาราง 1.1 สถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยปี พ.ศ 2551 จากการท่องเที่ยวแห่งชาติลาว

ล/ด	ด่านเข้าเมือง สปป.ลาว ปี พ.ศ.2551	จำนวน (คน)	จำนวน (%)
1	แขวงนครหลวงเวียงจันทน์ ด่านสนามบิน+สะพาน	380,209	42.65
2	แขวงอัคตะปือ ด่านพูเกียง	460	0.05
3	แขวงบ่อโลดคำไช ด่านน้ำพ้าวและปากชัน	13,295	1.49
4	แขวงจำปาลักษ ด่านวังเตา+สนามบินปากเซ+เวินคำ	86,680	9.72
5	แขวงหัวพัน ด่านนำสวาย	50	0.01
6	แขวงบ่อแก้ว ด่านหัวข่าย	42,929	4.82
7	แขวงคำม่วน ด่านท่าแซก+นาพاو	53,303	5.98
8	แขวงหลวงพระบาง ด่านสนามบิน	9,503	1.07
9	แขวงหลวงคำท่า ด่านบ่อเต็น	13,370	1.50
10	แขวงพงสาลี ด่านสนหุม	214	0.02
11	แขวงสะหวันนะเขต ด่านสะพานมิตรภาพ+แคนสวรรค์	273,424	30.67
12	แขวงไชยะบุญ ด่านแก่นท้าว+คำ	18,011	2.02
จำนวนรวม		891,448	100

ที่มา: รายงานสถิติการท่องเที่ยวในลาวขององค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติลาว ปี พ.ศ 2551

ดังนี้ เพื่อทำให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ 5 ปี ฉบับที่ 6 ปี พ.ศ 2549 - 2553 ของรัฐบาลบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืนและเจริญเติบโตยิ่งขึ้น ต้องรับประกันในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่ การปรับปรุงคุณภาพการบริการการท่องเที่ยว เพื่อจะนักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้สะดวกและปลอดภัย

ความสำคัญของการศึกษาลึกลงส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวไทยที่ใช้บริการการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ ด้วยตระหนักรในความสำคัญของข้อสอนเทศและองค์ความรู้ที่จะได้รับจากการศึกษาในหัวข้อดังกล่าววนี้ เพื่อที่จะเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนร่วม ได้นำไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเงื่อนไขทางธุรกิจของผู้ประกอบการ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและรสนิยมของผู้ใช้บริการต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด และดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน

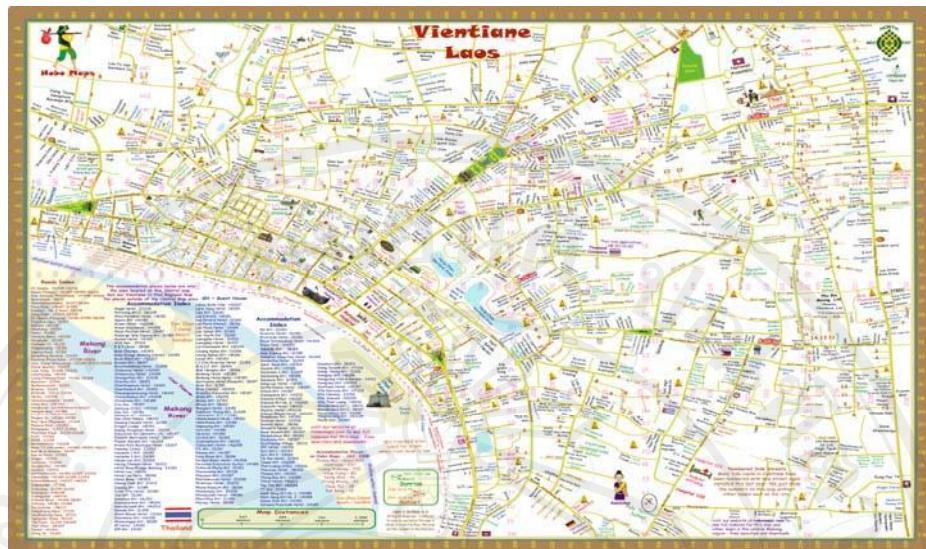
ภาพ 1.2 พระธาตุหลวงเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ในนครหลวงเวียงจันทน์

วัฒนธรรมและลักษณะประจำชาตินามาภิวัตน์ซึ่งสัมภาระ กล้าหาญ อดทน รัก อิสรภาพ รักหมู่คณะ ไม่ชอบการเบียดเบียนบ่มเหง เป็นชาติที่รักสงบ มีความเคร่งหนักถือในบรรพ บุรุษ นับถืออาชญาสถาปัตยกรรมที่สำคัญ มีอิสระในการเลือกคู่ครอง และมักจะศึกษาจิตใจกัน ก่อน ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ เช่นเดียวกับชาวไทยทั่วไป การแต่งกายผู้หญิงนิยมเกล้า ผ้า นุ่งผ้าชิ้นและมีสไบเนียงพาดไหล่ ผู้ชายแต่งกายเช่นเดียวกับคนไทยในภาคอีสาน อาหารการกิน อาหารหลักคือข้าวเหนียวและลາบ เช่นเดียวกับชาวอีสานของไทย การคนตี เครื่องดนตรีประจำชาติคือ แคน และการแสดงคือ หมอดำแคน ส่วนการฟ้อนรำและคนตีล้วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจาก ไทยสินค้าน่าชื่อของลาว ที่ขึ้นชื่อคือผ้าหอ ทั้งผ้าฝ้ายและผ้าไหม ฝีมือละเอียด ลวดลายงดงาม แตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค ผ้าปักเย็บมือของกลุ่มชาวเขาผ่าต่างๆ เครื่องเงินเครื่องทอง เครื่องจักรงานแกะสลักไม้ ตลอดจนกาแฟลาว เบียร์ลาว และเหล้าพื้นเมืองนอกจากนี้มีสินค้าจาก

ต่างประเทศ เช่น แก้วคริสตัลจากเชคโกสโลวะเกีย รองเท้า เสื้อผ้าและหัตถกรรมจากเวียดนาม อาหารแห้ง ผลไม้ และเครื่องใช้จากจีนฯลฯ สินค้าเหล่านี้ราคาไม่แพง แหล่งซื้อปัปปิ้งที่สำคัญคือตลาดเช้าในนครเวียงจันทน์และศูนย์รวมสินค้าหัตถกรรม บริษัทฝ่ายลาว และศูนย์การค้าลาวไอโอเต็ก นครหลวงเวียงจันทน์มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง ได้แก่พระราชวังเป็นพระราชวังใหญ่และสวยงามที่สุดในสปป.ลาว สร้างโดยช่างโบราณลาวมีคุณค่าทางประวัติ ศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรมและเป็นตัวแทนของสถาปัตยกรรมของลาว ล้านช้าง ด้านหน้ามีอนุสาวรีย์พระเจ้าไชย เชษฐาธิราชประดิษฐานอยู่ ส่วนองค์พระธาตุหลวงเหลือองรำมดุจทองที่ประภูด้านหลังอนุสาวรีย์นั้น เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ในแต่ละปีจะมีงานนมัสการพระธาตุหลวงที่ยิ่งใหญ่ในคืนพ็ญเดือน 12 อีกเป็นงานยิ่งใหญ่ระดับชาติ วัดองค์อื่น สร้างขึ้นสมัยคริสตศตวรรษที่ 16 (ค.ศ.) ภายหลังที่เจ้าไชยเชษฐาธิราชสร้างเมืองเวียงจันทน์ได้ 6 ปี และ “วัดองค์อื่น” วัดสีสะเกด สร้างเมื่อ พ.ศ. 2361 (ค.ศ. 1818) ตามคำสั่งของเจ้าอนุวงศ์แห่งราชอาณาจักรล้านช้าง วัดนี้ตั้งอยู่ติดกับพระราชวังหลวง ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นวัดที่มีความหมายทางประวัติศาสตร์เนื่องจากเป็นวัดเก่าแก่ในนครหลวงเวียงจันทน์ที่ไม่ถูกทำลายจากสงคราม ลักษณะพิเศษของวัดนี้อยู่ที่ความอลังการของพระพุทธรูป 6,840 องค์ ที่ฝังอยู่ตามช่องกำแพงประตูชัย เป็นอนุสรณ์สถานและเป็นสัญลักษณ์ของนครหลวงเวียงจันทน์ สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2505 ตั้งอยู่บนถนนล้านช้าง นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นบันไดไปบนอนุสาวรีย์เพื่อชมทิวทัศน์ของด้านเมืองนครหลวงเวียงจันทน์ได้นอกจากนี้ยังมีสถานที่ที่น่าสนใจอีก เช่น วัดสีเมือง หอพระแก้ว หอคำ เชียงกุน หรือสวนพุทธ อนุสาวรีย์พิพิธภัณฑ์ไกสอน พmvหาร อนุสาวรีย์เจ้าฟ้างุ่ม อนุสาวรีย์ชัยหรือประตูไช ทศนิยภาพฝังแม่น้ำโขง วิถีชีวิตชุมชน สิ่งปลูกสร้าง ตลาดเช้าและตลาดสินค้าจีน

ภาพ 1.3 แผนที่ตัวเมืองนครหลวงเวียงจันทน์

ภาพ 1.4 แผนที่เส้นทางในนครหลวงเวียงจันทน์

ในด้านการเมืองการปกครอง สปป.ลาว ปกครองด้วยระบบสังคมนิยม มีพระรัตนการเมือง เพียงพระเดียวคือพระบรมราชชนปถวิតติลาว มีประธานพระบรมเป็นประมุขของประเทศเรียกว่า ประธานประเทศ ส่วนนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขของฝ่ายบริหาร ทั้ง 2 ตำแหน่งได้รับแต่งตั้งจาก สภาแห่งชาติทำหน้าที่นิติบัญญัติและเป็นผู้ควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ โดยที่มีประชาชน ลาวมากกว่าร้อยละ 90 นับถือศาสนาพุทธนิกายธรรมเนียมกับประชาชนชาวไทยและถือปฏิบัติ ตามหลักธรรมคำสอนอย่างเคร่งครัด อีกร้อยละ 10 นับถือศาสนาคริสต์และอิสลามโดยเฉพาะ ศาสนาคริสต์ ฝรั่งเศสเจ้าอาณาจิคุมเป็นผู้นำเข้ามาเผยแพร่ในช่วงที่เข้ามาปกครองประเทศไทย ภาษา ประจำชาติคือ ภาษาลาว มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาไทย ในภาคอีสาน นักท่องเที่ยวที่ไปเยือนเมืองลาวจึงสามารถใช้ภาษาไทยอีสานและภาษาไทยกลางได้อย่างสนับสนุนนอกจากนี้คนลาวนางคนยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้ดี ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมดประมาณ 6,217,141 คนประกอบด้วย 3 ชนชาติใหญ่รวมมี 50 ชนเผ่า สกุลเงินของประเทศไทยคือกิบ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราคือ 1 บาทเท่ากับ 250 กີບ โดยประมาณ (อัตราแลกเปลี่ยนปีพ.ศ 2553) สำหรับเงินกີບที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทยส่วนใหญ่จะออกเป็นชนบตรในลักษณะ 50,000 20,000 10,000/5,000/2,000/1,000 และ 500 กີບ ไม่มีเงินหรือญากษาปล้ำ ตามหัวเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ใช้เงินไทยจับจ่ายใช้สอยได้แต่ใช้เงินกີบจะสะดวกกว่า เพราะจะได้ไม่มีปัญหาในอัตราการแลกเปลี่ยนของธนาคารตามเมืองใหญ่หรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ สำหรับค่าเดินทางที่พักและบริการต่างๆ เช่น โรงแรมเกสต์เฮาส์ ค่าเหมารถยนต์อาจใช้เงินหรือญากษา หรือเงินบาทได้ มีโรงแรมและบ้านพัก (Hotel and Guest House) มากกว่า 50 แห่งที่มีชื่อเสียงในนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อรับรองนักท่องเที่ยวผู้เยือนเช่น (1) Anou Hotel (2) Asian Pavilion Hotel (3) Douangdeuane Hotel (4) Ekalath Metrople Hotel (5) Golden Bowl Hotel (6) Hotel Day Inn (7)

Hotel Lao (8) Inter Hotel (9) Lan Xang Hotel (10) Lao-Paris Hotel (11) Lao Plaza Hotel (12) Muang Lao-China Hotel (13) New Apollo Hotel (14) Nita Inn Hottel (15) Novotel Vientiane Hotel (16) Sabaidee@ lao Hotel (17) City inn Vientiane Hotel (18) Green park Boutique Hotel (19) Leuxay Hotel (20) Sengtawan Riverside Hotel (21) Don Chan Palace Hotel (22) Ramayana Gallery Hotel (23) Parasol Blanc (24) River View Hotel (25) Royal Dokmaideng Hotel (26) Samsenthai Hotel (27) Saysana Hotel (28) Settha Palace Hotel (29) Tai Pan Hotel (30) Vansana Hotel (31) Vientiane Hotel (32) Lani I Guest House (33) Lani II Guest House (34) Lao Elysee Guest House (35) Lao International Guest House (36) Mixai Guest House (37) Pangkham Guest House (38) Phanthavong Guest House (39) Phornthip Guest House (40) Santisouk Guest House (41) Saylomyen Guest House (42) Senesouk Guest House (43) Settha Guest House (44) Sisavath Guest House (45) Soradith Guest House (46) Syrie Guest house (47) Thawee Guesthouse (48) Thiengthong Guest House (49) Vanhmala & Meena Guest (50) Vannasinh Guest House (51) Viengthong Guest House (52) Villa Manoly (53) Villa That Luang (54) Wonderland Guest House (55) Auberge de Temple Guest House (56) Boulichanh Guest house (57) Chaemchanh Guest House (58) Haysoke Guesthouse (59) Lakeo Guest House

ในด้านระเบียบการเข้าประเทศ สปป.ลาวนั้น (ระบบออนไลน์) บุคคลที่ถือสัญชาติไทย สามารถเดินทางเข้าสู่ สปป.ลาว โดยใช้หนังสือเดินทาง (Passport)โดยบุคคลสัญชาติไทยสามารถเดินทางเข้าลาวได้โดยไม่ต้องเสียค่าวีซ่าซึ่งสามารถอยู่ใน สปป.ลาวได้ 30 วัน หรือใช้บัตรผ่านแดน (Border Pass) และใช้บัตรผ่านแดนชั่วคราว (Temporary Border Pass) เดินทางเข้าไปใน สปป.ลาว เนพะฯ ในเขตกำแพงนครเวียงจันทน์เท่านั้น โดยสามารถเดินทางเข้า-ออก ได้ครั้งละ 3 วัน 2 คืน โดยผ่านด่าน จังหวัดหนองคาย: สะพานมิตรภาพไทย-ลาว เพื่อที่จะเดินทางไปนครหลวงเวียงจันทน์การสำนักงานดูแลคนต่างด้าวและคนต่างด้าว อนุญาตให้นำรถยนต์จากไทยข้ามไปท่องเที่ยวได้ โดยต้องมีบุคคลที่อยู่ในประเทศไทยรับประทานรถยนต์ที่จะนำข้ามไปต้องไม่ใช่ป้ายแดง ไม่ติดไฟແນนซ์ ยื่นเรื่องขออนุญาตได้ที่ค่านคุลการและค่าธรรมเนียมเข้าเมืองที่ต้องการจะข้ามไปเอกสารที่ใช้ในการขออนุญาต ต้องมีทั้งตัวจริงและสำเนาประกอบด้วย เช่นคู่มือทะเบียนรถ บัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของรถ บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขับขี่และใบขับขี่ด้วย

ปัจจัยที่ทำให้เลือกหัวข้อการทำงานวิจัยในการศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้เนื่องจากผู้ศึกษาเองเป็นคนที่อยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์ตั้งแต่กำเนิด และเป็นครั้งแรกที่ได้ศึกษาโดยต้องการทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวและวิธีการเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพราะว่าชาวไทยและชาวลาวมีสายสัมพันธ์และความผูกพันฉันท์พื้นเมืองมา

หมายชั่วคนแล้ว ซึ่งมีภูมิประเทศติดกันและมีภาษาพูดที่สามารถเข้าใจกันได้ง่ายโดยไม่ต้องแปลภาษาในหลักการพูด และมีภาษาเขียนที่คล้ายคลึงกัน ทั้งยังมีวัฒนธรรมที่เกื้อหนุนกันทั้งหมด เพียงแต่มี方言แคนกันด้วยแม่น้ำโขง ฉะนั้นผู้ทำการศึกษาครั้งนี้จึงทำความเข้าใจและหาข้อมูลมาประกอบเพื่อทำเป็นผลงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ และจากรูปแบบงานวิจัยของรุ่นพี่ที่ได้จบไปแล้วมาเป็นแบบอย่างในการศึกษาครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนชิปไตยประชาชนลาว

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนชิปไตยประชาชนลาว

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบอยู่และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของชาวไทยในการใช้บริการการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนชิปไตยประชาชนลาว

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจใช้บริการการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

1.3.2 ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และการเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

1.3.3 ใช้เป็นข้อมูลแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์และใช้เป็นข้อมูลแก่ผู้ประกอบการในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการท่องเที่ยว เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในข้างหน้า

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์และความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบอยู่และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของชาวไทยในการใช้บริการการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนชิปไตยประชาชนลาว

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์การเลือกสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีเลือกสุ่มตัวอย่างแบบสาะดวกจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวมาพักแรมใน 4 ตัวเมืองในเขตเทศบาลของแขวงนครหลวงเวียงจันทน์ได้แก่ เมืองครีโภตตระบอง โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกคือเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวและพักแรมเป็นอันดับต้นๆ ในนครหลวงเวียงจันทน์และเป็นเมืองที่เป็นทางผ่านไปยังภาคเหนือของสปป.ลาวและมีสถานบินสากลของລາວສາມາຮຣໃຫ້ເປັນປະຕູ້ເຊື່ອນຕ່ອໄປແຂວງຕ່າງໆ อົກສາມເມືອງຄື່ອມ ເມືອງຈັນທຸຽມ ເມືອງໄຊຍ່າຫຼວງ ແລະເມືອງຄີ່ສັດຕະນາຄ ຄື່ອເປັນກຸລຸ່ມເມືອງທີ່ຢູ່ໃຈກາງ ນະຄຣຫລວງເວີ່ງຈັນທິນ໌ ສາມາຮຣໃຫ້ເປັນປະຕູ້ເຊື່ອນຕ່ອໄປແຂວງຕ່າງໆ ໃນສປປ.ລາວໄດ້ ອົກດ້ວຍແລະເປັນທາງເຂົ້າຜ່ານຈາກສາຍໄຕຂອງລາວ ແລະເປັນດ່ານຜ່ານເຂົ້າ-ອອກຈາກສະພານມິຕຣກາພລາວ-ໄທ ແລະຈະເກີບຂໍ້ມູນໃນປີ 2553 ໂດຍສຸ່ມຕ້ວຍຍ່າງແບບນັງເອີ້ນຈາກນักທ่องเที่ยวชาวไทยตามທີ່ພັກເຊັ່ນໂຮງແຮມແລະບ້ານພັກນັບແຕ່ 1 ວັນ (24 ຂ້ວມົນ) ຂຶ້ນໄປໂດຍໃຊ້ກຸລຸ່ມຕ້ວຍຍ່າງນັກທ่องเที่ยวທີ່ເດີນທາງແບບເປັນກຸລຸ່ມທັງຈຳນັວນ 300 ຮາຍ ແລະທອງເທິ່ງແບບອີສະຈຳນັວນ 100 ຮາຍ

1.5 ນິຍາມທັພທີ່ໄປ

ພຸດິກຣມ ມາຍຄື່ອງກະທຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນການເລືອກເສັ້ນທາງການທີ່ເທິ່ງໄດ້ກຸລຸ່ມຕ້ວຍໂດຍຜ່ານກະບວນການຕັດສິນໃຈທີ່ມີປັບປຸງຕ່າງໆ ທັງປັບປຸງສ່ວນບຸກຄົມທີ່ມີປັບປຸງກາຍໃນແລະປັບປຸງກາຍນອກທີ່ມີອີທີ່ພົດຕ່ອກການຕັດສິນໃຈ

ນັກທອງເທິ່ງພັກນັບແຕ່ 1 ວັນ (24 ຂ້ວມົນ) ຂຶ້ນໄປ ນັກທອງເທິ່ງທີ່ມີຄູນຄໍາເນາມຈາກປະເທດໄທ (ຮາຊາມາຈັກໄທ) ທີ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ເທິ່ງໃນนครหลวงເວີ່ງຈັນທິນ໌ ສາມາຮຣຮູ່ປະເທີປໄທຢ ປະເທນລາວ ນັບແຕ່ 1 ວັນ (24 ຂ້ວມົນ) ຂຶ້ນໄປ

นครหลวงເວີ່ງຈັນທິນ໌ ມາຍຄື່ອງຂົບເຂົ້າໃຫ້ໄປທີ່ເທິ່ງເດີນທາງເຂົ້າໄປທີ່ເທິ່ງ ແລະເປັນຫຼື່ອແຂວງໜຶ່ງທີ່ເປັນເມືອງເອກທີ່ເມືອງຫລວງຂອງສາມາຮຣຮູ່ປະເທີປໄທຢ ປະເທນລາວ ປະກອບດ້ວຍ 9 ຕັ້ງເມືອງຢູ່ໃນປະເທດສັນຕະພາບ ໂດຍມີມີຕົວຢ່າງທີ່ເທິ່ງໃນປະເທດສັນຕະພາບໄດ້ແກ່ (1) ເມືອງຈັນທະບູລີ (2) ເມືອງສີສັດຕະນາຄ (3) ເມືອງຫາດຫາຍີພອງ (4) ເມືອງສີໂຄດຕະບອງ (5) ເມືອງປາກຈິນ (6) ເມືອງສັງກອງ (7) ເມືອງໄຊເສດຖາ (8) ເມືອງໄຊທານີ ແລະ (9) ເມືອນນາໜາຍທອງ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาในครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้ศึกษาจึงได้ใช้แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้ เป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix Theory)
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับตลาดผู้บริโภคและพฤติกรรมผู้บริโภค
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 กรอบแนวคิดการศึกษา

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix Theory)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2546) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจบริการว่าจะใช้ ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดบริการ (Marketing Mix: 7'Ps) ของ Philip Kotler ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการตลาด การจะทำให้การดำเนินงานของกิจการประสบความสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับการปรับปรุงความสัมพันธ์ที่เหมาะสมของส่วนประสมทางการตลาด เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดเป้าหมายให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด ผู้บริหารจะต้องวางแผนกลยุทธ์ให้เหมาะสมสอดคลปะสานกันอย่างดีจึงจะได้ประสิทธิผล ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

2.1.1 ผลิตภัณฑ์และบริการ (Product) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ลูกน้ำเสนอสู่ตลาดเพื่อสร้างคุณค่า (Value) และสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ โดยผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายแก่ลูกค้าต้องมีคุณประโยชน์หลัก (Core Benefit) ต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้าคาดหวัง (Expected Product) หรือเกินความคาดหวัง (Augmented Product) รวมถึงการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Potential Product) เพื่อความสามารถในการแข่งขันในอนาคต ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์ จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กร หรือบุคคล ผู้บริหารจะต้องตัดสินใจเลือกบริการหลัก และบริการเสริม ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างลูกต้อง และแข่งขัน ได้เมื่อเทียบกับบริการของคู่แข่ง

2.1.2 ราคา (Price) หมายถึง ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายส่วนที่ลูกค้าต้องจ่ายเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าหรือบริการนั้นๆ การกำหนดราคาสินค้าเกิดจากการตั้งเป้าหมายทางการค้าว่าต้องการกำไร ต้องการขยายส่วนครองตลาดต้องการต่อสู้กับคู่แข่งหรือเป้าหมายอื่น การตั้งราคาต้องได้รับการยอมรับจากตลาดเป้าหมาย และสู้กับคู่แข่งได้ รวมถึงเวลา ความพยายามในการใช้ความคิดและการก่อ

พฤษิตกรรม ซึ่งจะต้องจ่ายพร้อมราคาสินค้าที่เป็นตัวเงินในเรื่องของราคាបุบบริหารจะต้องตัดสินใจ เนื่องจากราคากลางสินค้า โดยจะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช้ตัวเงิน เวลาที่ลูกค้าต้องเสียไปกับ การมาใช้บริการ ตลอดจนความรู้สึกทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่อาจออกมาในแง่ลบ ความไม่พึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ เนื่องจากบริการไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้

2.1.3 สถานที่หรือการจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) หมายถึงกระบวนการ การทำงาน ที่จะทำให้สินค้าหรือบริการไปสู่ตลาดเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับสินค้าหรือบริการตามที่ต้องการ โดย ต้องพิจารณาถึงองค์การต่างๆ และทำเลที่ตั้งเพื่อให้อยู่ในพื้นที่ ที่เข้าถึงลูกค้าได้ หมายถึง โครงสร้าง ของช่องทางซึ่งประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรมที่ใช้เพื่อเคลื่อนข่ายผลิตภัณฑ์และบริการจาก องค์การไปยังตลาดหรือผู้บริโภคให้เป็นที่พอใจและประทับใจของลูกค้า ปัจจุบันเทคโนโลยีและ ขึ้น การส่งสินค้าและบริการก็ง่ายขึ้น สำหรับผู้ผลิตและสำหรับลูกค้าในการส่งมอบบริการต้อง คำนึงถึงปัจจัยทางด้านสถานที่ ที่ให้บริการและเวลาที่สะดวกรวดเร็วจากการได้รับบริการโดยผ่าน ทาง อิเมล์หรือทางเว็บไซต์ก็ได้ เพราะลูกค้าจะคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็วในการรับบริการเป็น ปัจจัยสำคัญ

2.1.4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึงกิจกรรมสนับสนุนกระบวนการ การสื่อสาร ทาง การตลาดเพื่อให้แน่ใจว่า ตลาดและผู้บริโภคเข้าใจและให้คุณค่าในสิ่งที่ผู้ขายเสนอ โดยมี เครื่องมือที่สำคัญ 4 ประการ ซึ่งอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือ ต้องใช้หลักการเลือกใช้ เครื่องมือสื่อ สารแบบประสมประسانกัน การสื่อสารทางการตลาด (Integrated Marketing Communication: IMC) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมสมกับลูกค้า ผลิตภัณฑ์ คู่แข่ง โดยให้บรรลุ จุดมุ่งหมายร่วมกัน โดยเครื่องมือดังกล่าวมีดังนี้

- การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling) เป็นการส่งเสริมการตลาดที่ดีที่สุดแต่มี ค่าใช้จ่ายสูงที่สุด

- การโฆษณา (Advertising) เป็นการใช้สื่อโฆษณาประเภทต่างๆ ให้เข้าถึงผู้บริโภคกลุ่ม ใหญ่แนะนำสินค้าที่ต้องการตลาดกว้าง

- การส่งเสริมการขาย (Sale Promotion) เป็นการใช้สื่อโฆษณาประเภทต่างๆ ให้เข้าถึงผู้ บริโภค เพื่อให้เกิดความต้องการในตัวสินค้า

- การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relation) เป็นกิจกรรมที่เน้น วัตถุประสงค์การให้บริการแก่สังคม เพื่อเสริมภาพพจน์หรือชดเชยเบนความรู้สึกของผู้บริโภค ต่อตัวผลิตภัณฑ์ไม่มีสินค้าชนิดใดที่จะประสบความสำเร็จได้ ถ้าไม่มีโปรแกรมการสื่อสาร การตลาดที่ดี ซึ่งมีบทบาทในการให้ข้อมูลที่จำเป็นกับลูกค้า หักชวนให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับ ตลอดจนกระตุ้นให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อบริการเร็วขึ้น แต่หลักการสื่อสารการตลาดของการบริการ

มักจะเน้นที่การสอนลูกค้าเกี่ยวกับบริการนั้นๆ ว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง เมื่อใดจึงควรจะใช้ จะหาได้ที่ไหนและจะต้องทำอย่างไรบ้างในการมารับบริการนั้นๆ

2.1.5 กระบวนการให้บริการ (Process) หมายถึงขั้นตอนในการจัดทำหน่วยผลิตภัณฑ์และการให้บริการต้องอาศัยกระบวนการบางอย่าง เพื่อส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการ ด้วยความถูกต้องรวดเร็ว เป็นที่พอใจและประทับใจ (Customer Satisfaction) ในความรู้สึกของลูกค้า ธุรกิจบริการนั้นผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ กระบวนการจึงมีความสำคัญต่อธุรกิจบริการสามารถสนับสนุนการบริการและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าพนักงานผู้ให้บริการและลูกค้าที่มีส่วนร่วมในงานบริการนั้นด้วยการส่งมอบบริการ (People) มีบริการหลายชนิดที่เจาะจงให้ลูกค้าและพนักงานต้องมามีส่วนร่วมในงานบริการร่วมกัน หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้

2.1.6 บุคลากรผู้ให้บริการ (People) หมายถึงบุคลากรที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการดำเนินธุรกิจผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดซึ่ง หมายรวมถึง ลูกค้า บุคลากรที่จำหน่ายและบุคลากรที่ให้บริการหลังการขาย บุคลากรผู้ให้บริการจำเป็นต้องคัดเลือก (Selection) การฝึกอบรม (Training) และการจูงใจ (Motivation) เพื่อทำให้สามารถสร้างความพึงพอใจ และเกิดความแตกต่างจากคู่แข่งขัน ดังนั้นบุคลากรต้องมีความสามารถ มีทักษะที่ดี ตอบสนองความต้องการของลูกค้า มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสามารถสร้างค่านิยมให้กับธุรกิจลูกค้าเกิดความประทับใจจากสิ่งที่เห็น มีส่วนในการช่วยทำให้ลูกค้ารู้สึกว่า บริการนั้นมีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ได้แก่ สถานที่ ที่ให้บริการ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ ตลอดจนการแต่งกายของพนักงานที่เหมาะสม

2.1.7 หลักฐานทางกฎหมาย (Physical Evidence and Presentation) หมายถึงการแสดงให้เห็นคุณภาพของบริการ โดยผ่านการใช้หลักฐานที่มองเห็นได้ เช่นการสร้างสภาพแวดล้อมของสถานที่ การออกแบบตกแต่ง การแบ่งพื้นที่ส่วนหรือแผนก รวมทั้งเครื่องมืออุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆที่ใช้ในการให้บริการที่สามารถดึงดูดใจลูกค้าเพื่อให้ลูกค้ามองเห็นภาพลักษณ์หรือคุณค่าของบริการที่ส่งมอบ และเหนือกว่าคู่แข่งได้อย่างชัดเจนลักษณะทางกฎหมาย เช่น กระบวนการออกแบบบริการ (Process Design) เป็นการส่งมอบบริการให้ลูกค้า ถ้าการออกแบบทำได้ดี การส่งมอบบริการก็จะมีประสิทธิภาพ ลูกค้าต้องตรงเวลา มีคุณภาพสม่ำเสมอ แต่ถ้าขั้นตอนการออกแบบบริการไม่ดีพอก็จะทำให้ลูกค้ารู้สึกชำราญหรือทำให้ลูกค้าไม่พอใจ จนทำให้เลิกใช้บริการ ไปผู้บริหารจะต้องมีการทบทวนการให้บริการกับลูกค้าไม่ควรไปลดต้นทุนการบริการลง ทำให้คุณภาพการบริการแย่ลง ไปด้วย คุณภาพที่ไม่ดีจะทำให้ลูกค้าไม่พอใจ และไม่ใช้บริการซ้ำอีก

2.2 แนวคิดตลาดผู้บริโภคและพฤติกรรมผู้บริโภค

สุดาดง เรืองรุจิระ (2540) ได้กล่าวถึงแนวคิดตลาดผู้บริโภคและพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ดังนี้

ตลาดผู้บริโภค หมายถึง ตลาดที่ประกอบไปด้วยผู้ซื้อที่ต้องการซื้อสินค้าใดๆ สำหรับนำไปใช้ในการอุปโภค บริโภคของตนเอง หรือเพื่อสมาชิกในครอบครัว

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง กระบวนการตัดสินใจและการกระทำการของบุคคล (ผู้บริโภค) ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้าเพื่อจะนั่นการศึกษาถึงพฤติกรรมผู้ซื้อจึงเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่เป็นสิ่งกระตุ้นแก่ผู้บริโภค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคกับกระบวนการตัดสินใจซื้อ และการตอบสนองของผู้ซื้อ

ภาพ 2.1 รูปแบบการแสดงตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (ผู้ซื้อ) (Philip Kotler and others, 2005: 139-140)

ลิ่งกระตุ้นทางการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด และแสดงตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (Philip Kotler and others, 2005: 139-140)

กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค นักการตลาด ได้แบ่งกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็นขั้นตอนต่างๆ ได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรับรู้ความต้องการ (Need Recognition) หมายถึงการรับรู้ปัญหา การที่บุคคลรับรู้ถึงความต้องการของตนซึ่งอาจเกิดขึ้นเองหรือเกิดจากสิ่งกระตุ้นภายนอก งานของนักการตลาด คือ การจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการ

2. การค้นหาข้อมูล (Information Search) เมื่อความต้องการได้รับการกระตุ้นแล้ว ผู้บริโภคก็จะค้นหาข้อมูลต่างๆ จากแหล่งบุคคล แหล่งการค้า แหล่งชุมชน และแหล่งทดลอง

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) เป็นการพิจารณาเลือกผลิตภัณฑ์ต่างๆ จากข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยการเปรียบเทียบข้อดี ข้อด้อย และความเหมาะสมของแต่ละทางเลือก ทั้งความจำเป็นและความต้องการใช้ระดับราคาและทัศนคติส่วนตัวของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์

4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase and Related Decision) เมื่อประเมินทางเลือกที่ต้องการได้แล้วจะเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจซื้อ โดยผู้บริโภคจะเลือกตราผลิตภัณฑ์ที่เขาชอบมากที่สุดหลังจากที่ได้ประเมินแล้ว

5. พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post-Purchase Behavior) เป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจหลังจากการซื้อผลิตภัณฑ์ไปใช้แล้ว ซึ่งความรู้สึกนี้ขึ้นกับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของผู้บริโภค ถ้าผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติเป็นไปตามความคาดหวังเขาจะพอใจและมีการซื้อซ้ำถ้าผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติต่างจากความคาดหวังเขาจะไม่พอใจและจะไม่ซื้ออีก

การตอบสนองผู้ซื้อ (Buyer Response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อด้วยการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ได้แก่ การเลือกผลิตภัณฑ์ คือ การเลือกซื้อสินค้าบริการ การเลือกตราสินค้า คือการเลือกรูปแบบการใช้สินค้าบริการในลักษณะใดการเลือกผู้ขาย คือ เลือกใช้สินค้าบริการของผู้ใด การเลือกเวลาในการซื้อ คือ จะเลือกใช้สินค้าบริการในช่วงเวลาใด และปริมาณในการซื้อ คือ จะซื้อสินค้าบริการมากน้อยอย่างไรดังนี้เป็นต้น

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปริญญา โภนแก้ว (2542) ทำการศึกษาปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า 낙ท่องเที่ยวเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากกว่าเพศชายอายุของ 낙ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ นักท่องเที่ยวมีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานเอกชนอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพแม่บ้าน/ทำงานในครอบครัว จะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ และเมื่อนักท่องเที่ยวมีรายได้เพิ่มขึ้นเขาก็จะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นด้วย

ลันทัช วรรณณอม (2544) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเพื่อต้องการพักผ่อน เป็นเหตุผลสำคัญที่สุด และเห็นว่าประเทศไทยมีจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย โดยมีโทรศัพท์มือถือเป็นสื่อสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทย ใน

การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในลำดับมาก คือ งบประมาณ ค่าครองชีพ ระยะเวลา การเตรียมความพร้อม ระยะเวลา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความพร้อมในการรองรับด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศนอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในลำดับมากต่อการเบี่ยงเบนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยให้หันมาเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและการขอความร่วมมือปลูกจิตสำนึกให้ไทยเที่ยวไทยจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน

สาวิตรี แก่นพลดย (2546) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทย ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีค่าเงินที่แท้จริงมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน เมื่อดัชนีค่าเงินเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันเพิ่มขึ้น 64.65 บาท แต่ดัชนีค่าเงินบาทมีทิศทางตรงข้ามกับจำนวนนักท่องเที่ยวไทย ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ย คือเมื่อดัชนีค่าเงินบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง 797,064 คน ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคนลดลง 2,647.20 บาท และจำนวนวันพักเฉลี่ยลดลง 0.79 วัน อัตราเงินเฟ้อจะมีทิศทางเดียวกับจำนวนนักท่องเที่ยวไทย แต่จะมีทิศทางตรงข้ามกับค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี และจำนวนวันพักเฉลี่ย เมื่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนลดลง 48.21 บาท ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคนลดลง 279.38 บาท และจำนวนวันพักเฉลี่ยลดลง 0.43 วันอัตราการว่างงานมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงข้ามกับค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี และจำนวนวันพักเฉลี่ยเมื่อปริมาณเงินฝากของทรัพย์และเงินฝากประจำเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้น 56,804 ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนเพิ่มขึ้น 2.11 บาท ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคนเพิ่มขึ้น 309.37 บาท และจำนวนวันพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.07 วัน

นัยนา แก่นกุล (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของผู้เข้าพักโรงแรมในเขตอิโคเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบร่วม 1) ผู้เข้าพักคนไทยในโรงแรมส่วนใหญ่เป็นคนชั้วภาพ อายุระหว่าง 36 - 45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างพนักงานเอกชน มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาจังหวัดอุบลราชธานีมากกว่าสามครั้งขึ้นและวัตถุประสงค์ในการเดินทางส่วนใหญ่เพื่อการท่องเที่ยว 2) ผู้เข้าพักคนไทยโดยรวมให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรม ด้านสถานที่ (ทำเลที่ตั้ง) มากที่สุด รองลงมาด้านพนักงานที่ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านกายภาพ ด้านราคา ด้านสินค้าและบริการ และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ 3) ผู้เข้าพักคนไทยได้รับคำแนะนำในการใช้บริการโรงแรมคือ จากเพื่อน ญาติ ครอบครัว ส่วนใหญ่เดินทางมากันเพื่อร่วมงาน วัตถุประสงค์ในการเข้าพักโรงแรมเพื่อร่วมประชุม-อบรม-สัมมนา และการท่องเที่ยวพำนัชที่ใช้ในการเดินทางคือ รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางมามีความจำเป็นมากที่สุดในการเข้า

พักรอยแรม มีการตัดสินใจเข้าพักรอยแรมด้วยตัวเอง ประเภทของห้องพักที่เลือกคือห้องประเภทห้องมาตรฐาน (เตียงคู่) ส่วนใหญ่เลือกพักชั้นที่ 1-3 บริการเลือกใช้ภายในโรงแรมมากที่สุดคือโทรศัพท์และห้องอาหาร ระยะเวลาในการเดินทางมาพัก 1-2 ครั้ง/เดือน ระยะเวลาในการเข้าพักรอยแรม 1 - 2 วัน/ครั้ง อัตราค่าห้องพักต่อวัน 501 - 1,000 บาท เลือกวิธีการชำระด้วยเงินสด กิจกรรมเวลาว่างภายในโรงแรมคือ การนอนพักผ่อนและอาหารที่นิยมรับประทานคืออาหารไทย

ณุทธ ฤทธา (2547) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านกระบวนการให้บริการด้านพนักงาน ให้บริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านส่งเสริมการตลาด โดยด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องมีบรรยากาศและความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ด้านกระบวนการให้บริการให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องการให้บริการที่รวดเร็ว ด้านพนักงานให้บริการให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของบุคลิกภาพดี อัชญาคัยดี มีมนุษยสัมพันธ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องความสะดวกรวดเร็วใน การเดินทาง ด้านผลิตภัณฑ์ให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องบริการคุ้มครองรักษาความปลอดภัย ด้านราคาให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องค่าที่พักแรม และด้านส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของการโฆษณาทางสื่อ

พรวัลย์ จีระอ่อน (2547) "ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 1) ผู้เข้าพักรอยแรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาโท อาชีพข้าราชการ-รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาจังหวัดบุรีรัมย์แล้วมากกว่าสามครั้งขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อประกอบธุรกิจและการอบรมสัมมนา 2) ผู้เข้าพักรอยแรมให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของผู้เข้าพักรอยแรม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับความสำคัญมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพนักงานให้บริการด้านสถานที่ (ทำเลที่ตั้ง) ด้านกระบวนการจัดการ ด้านกายภาพ และด้านราคายู่ในระดับความสำคัญมาก ส่วนด้านสินค้าและบริการและการส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง 3) พฤติกรรมของผู้เข้าพักรอยแรมที่ใช้บริการของโรงแรม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผู้เข้าพักรอยแรมได้รับคำแนะนำในการมากที่สุดจากหนังสือสารร่องลงมาจากประสบการณ์ที่เคยใช้บริการจากเพื่อน ญาติ คณรู้จัก โดยมากมาส่วนตัว คนเดียว ร่องลงมา มากับเพื่อนร่วมงาน วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาพักรอยแรมคือ เพื่อมาติดต่อธุรกิจ

รองลงมา เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน พาหนะในการเดินทางโดยมากใช้รถยนต์ส่วนตัว รองลงมา รถเช่าเหมาคัน การตัดสินใจเลือกพักที่โรงแรมเป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง การจองห้องพักส่วนมากของบริเวณเค้าท์เตอร์ รองลงมา จองทางโทรศัพท์ ประเภทห้องพักส่วนมากจะเลือกห้องมาตรฐาน (เตียงเดี่ยว) ที่อยู่ประมาณชั้นที่ 4 - 6 ของโรงแรม สิ่งที่ผู้เข้าพักโรงแรมใช้บริการประเภทอื่นๆ คือ ห้องอาหาร ห้องออกกำลังกาย ผู้ใช้บริการจะเดินทางมาพักประมาณ 1 - 2 ครั้ง/เดือนและพักนาน 1 - 2 วัน อัตราค่าห้องพักต่อวันประมาณวันละต่ำกว่า 500 บาท โดยชำระด้วยเงินสดในระหว่างเข้าพักในโรงแรม กิจกรรมเวลาว่างผู้เข้าพักมักจะดูทีวี อ่านหนังสือพิมพ์และเล่นกีฬา สำหรับอาหารที่ผู้เข้าพักนิยมรับประทานส่วนมาก คือ อาหารไทย อาหารพื้นเมือง และอาหารจีน

สุปรานี ศิลโภเศศศักดิ์ (2547) ได้ทำการศึกษา บุคลเหตุจุงใจและความพึงพอใจในการใช้บริการ โรงแรมจุดดีเด่นๆ ให้กับผู้ที่ต้องเดินทาง ท่องเที่ยวไทยพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับบุคลเหตุจุงใจด้านโรงแรมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านสภาพของห้องพัก และราคาห้องพักอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ รายได้ อาชีพ และจำนวนครั้งที่เข้าพัก และผู้ร่วมพักต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการ โรงแรมโดยรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจด้านราคากลางๆ ของห้องพักแตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจด้านสภาพห้องพักแตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เข้าพักต่างกัน มีความพึงพอใจด้านการรักษาระดับความปลอดภัยแตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวไทยที่มีผู้ร่วมพักต่างกัน มีความพึงพอใจด้านชื่อเสียงของโรงแรม และด้านราคากลางๆ ของห้องพักแตกต่างกัน

บุญรากรณ์ กอบกิจพานิชผล (2548) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย ภายในประเทศไทย ในอัตราเงินเดือน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมแล้วปัจจัยที่ทำการศึกษาจะมีระดับ ความมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกันอยู่บ้างแต่ทุกปัจจัยล้วนมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้นอันได้แก่ ชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือของบริษัท คุณภาพของมัคคุเทศก์ ระดับราคาแพคเกจทัวร์ ความสะดวกในการชำระเงิน แหล่งท่องเที่ยวจุดหมายปลายทาง ลักษณะของที่พัก ลักษณะและคุณภาพของyanพาหนะที่ใช้เดินทาง โปรแกรมการเดินทาง ระยะเวลา/ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ผู้ที่ร่วมเดินทางด้วย การส่งเสริมการขายของแพคเกจทัวร์ และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์จากสื่อ และแหล่งข้อมูลต่างๆ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายภายในประเทศไทยในระดับมาก ส่วนความสามารถในการเข้าถึง และติดต่อกับบริษัท คุณภาพ ความน่าสนใจของกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ให้ในตารางการเดินทาง จำนวนของลูกทัวร์ที่ร่วมเดินทางด้วย และความยืดหยุ่นใน

การเปลี่ยนแปลง หรือการจัดแพคเกจทัวร์ด้วยตนเอง พบว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในระดับปานกลาง นอกจากนี้จากการทดสอบโดยใช้ตารางหาค่าความสัมพันธ์ พบว่าความแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ จะส่งผลให้เกิดความแตกต่างของระดับความมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของปัจจัยแต่ละปัจจัย ผลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้ประกอบการบริการธุรกิจนำเที่ยวควรให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นเพื่อเป็นการชูจุดเด่นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกซื้อแพคเกจทัวร์

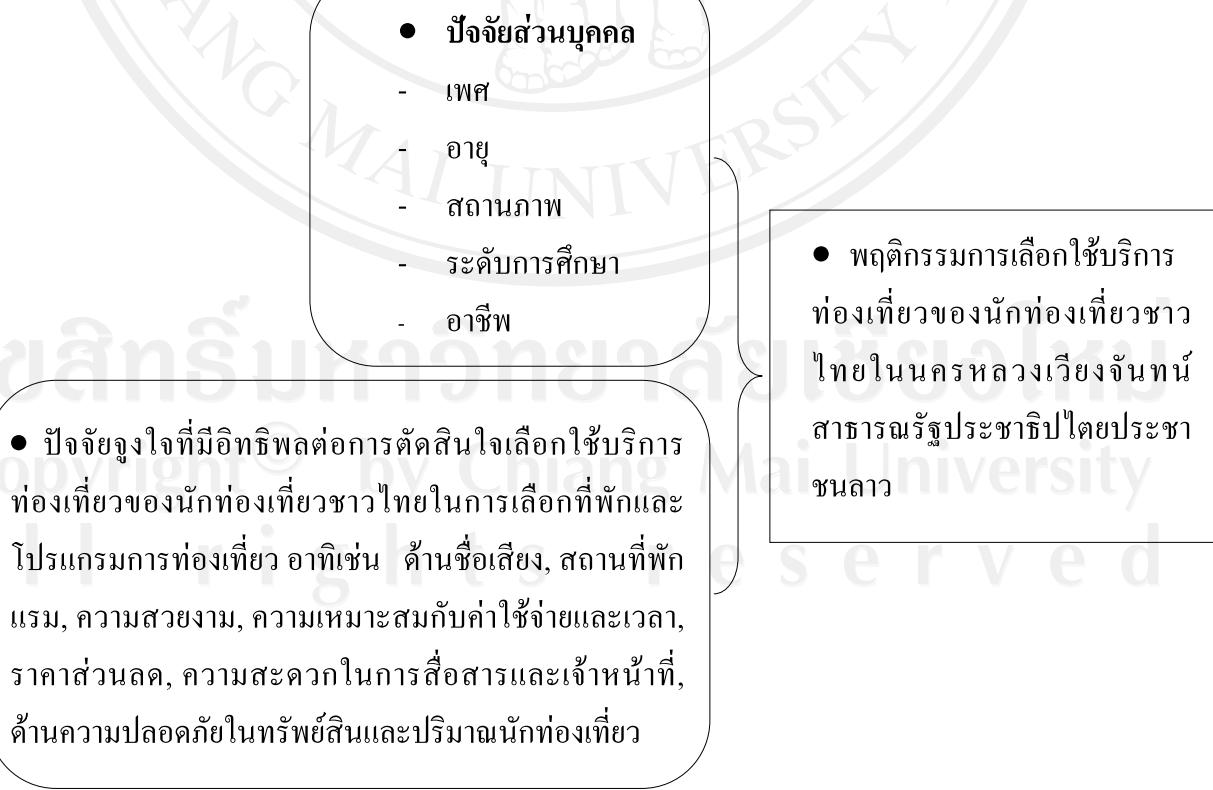
มาลินี ปั่นแก้ว (2552) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ โดยการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่จำนวน 300 คน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 10,000 - 20,000 บาท ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวเป็นอันดับแรกคือค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว มีความสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ รองลงมาคือ ความต้องการหาประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยว การได้รับการซักชวนจากเพื่อนหรือญาติ และสิ่งดึงดูดใจจากแหล่งท่องเที่ยวตามลำดับ นักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเฉลี่ยปีละ 2 ครั้ง มีจุดประสงค์หลักในการท่องเที่ยวคือเพื่อต้องการพักผ่อน โดยจัดการเที่ยวด้วยตนเอง บุคคลที่ร่วมเดินทางคือญาติพี่น้อง ระยะเวลาการพักเฉลี่ยเท่ากับ 2-3 วัน นักท่องเที่ยวจัดการเที่ยวด้วยตนเองเอง (ร้อยละ 95 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด) มีค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 3,937 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าพาหนะ รองลงมาเป็นค่าที่พัก และค่าซื้อของที่ระลึก ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยว (ร้อยละ 5 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด) มีค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 4,676 บาท ซึ่งส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54 ของค่าใช้จ่าย) เป็นค่าบริการนำเที่ยวที่จ่ายให้บริษัทนำเที่ยว รองลงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มที่จ่ายเพิ่มเติม และอื่นๆ ตามลำดับ

พรพิพพ์ เธียรธิรัพท์ (2553) ทำการศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยวต่างประเทศของชาวไทย โดยทำการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวต่างประเทศ ในนักท่องเที่ยกลุ่มตัวอย่าง 600 ราย ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงสูงสุด ร้อยละ 65 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด มีอายุอยู่ระหว่าง 26-50 ปี และมีอายุเฉลี่ย 38 ปี ซึ่งเป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 46,960 บาท โดยนักท่องเที่ยวที่จัดการท่องเที่ยวเอง มีรายได้สูงกว่านักท่องเที่ยวที่เที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยว กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่จัดการเที่ยวเอง มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 49,127 บาท ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยว มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 44,793 บาท การท่องเที่ยวไทยจะเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศปัจจัยที่พิจารณาหรือให้ความสำคัญมากที่สุดคือ 3 อันดับแรกคือ นักท่องเที่ยว

ต้องการหาประสบการณ์เบิกบานใหม่ในต่างประเทศ การคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะที่เดินทางไปเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวต่างประเทศด้วยวิธีการจำแนกพหุ (MCA) ได้ค่าตัวกลาง (Grand Mean) ของค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันในการเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่จัดการเที่ยวเองเท่ากับ 4,974 บาทต่อวัน ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้ใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระดับประเทศของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งเท่ากับวันละ 4,429.83 บาทต่อคน แต่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่จัดการเที่ยวด้วยตนเองนี้ไม่รวมค่าตัวเครื่องบินระหว่างประเทศแต่ค่าใช้จ่ายของผู้ที่เที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยวได้รวมค่าตัวเดื่องบินระหว่างประเทศไว้ด้วย นักท่องเที่ยวที่เที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยวเดินทางไปเที่ยวประเทศจีนมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับที่สองและสามคือ สุ่นปุนและเกาหลีใต้ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวประเทศจีนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 6,733 บาทต่อวัน ขณะที่กลุ่มที่ไปเที่ยวสุ่นปุนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันคนละ 13,228 บาท มีระยะเวลาในการเที่ยวเฉลี่ย 5 วันและกลุ่มนักท่องเที่ยวไปเที่ยวเกาหลีใต้เฉลี่ยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันคนละ 9,616 บาท มีเวลาเที่ยวเฉลี่ย 4.2 วัน

2.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

จากการทบทวนแนวความคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้สามารถเสนอเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพ 2.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวในกรุงหลวงเวียงจันทน์ ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักและโปรแกรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงหลวงเวียงจันทน์และความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบสนอยู่และข้อเสนอแนะต่างๆ ของชาวไทยในการใช้บริการการท่องเที่ยวที่กรุงหลวงเวียงจันทน์สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวในกรุงหลวงเวียงจันทน์การเลือกสูมตัวอย่างได้ใช้วิธีเลือกสูมตัวอย่างแบบสาะดากจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ เมืองศรีโคตราราม โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกคือเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยว尼ยมมาท่องเที่ยวและพักแรมเป็นอันดับต้นๆ ในกรุงหลวงเวียงจันทน์และเป็นเมืองที่เป็นทางผ่านไปยังภาคเหนือของสปป.ลาวและมีสถานบินสากลของลาวสามารถใช้เป็นประตูเชื่อมต่อไปแขวงต่างๆ อีกสามเมืองคือ เมืองจันทะบูล เมืองไชเสดดาและเมืองสีสัตตะนาகคือเป็นกลุ่มเมืองที่อยู่ใกล้กางานกรุงหลวงเวียงจันทน์ สามารถใช้เป็นประตูเชื่อมต่อไปยังแขวงต่างๆ ในสปป.ลาว และเป็นทางเข้าผ่านจากสายใต้ของลาว และเป็นด่านผ่านเข้า-ออกจากระหวันมิตรภาพลาว-ไทย โดยทำการเก็บข้อมูลในปี 2553 โดยกำหนดขนาดตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95 % และให้มีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 5\%$ โดยใช้สูตรการคำนวณจากสูตรของ (Taro Yamane, 1973) จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งสิ้น 380,209 ราย ในปี พ.ศ 2551 ดังนี้

$$\text{โดยแทนค่า } \begin{aligned} n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\ N &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ e^2 &= \text{ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

แทนค่าตัวเลขตามสูตรได้ผลดังนี้

$$n = \frac{380,209}{1 + 380,209(0.05)^2} = 400 \text{ ราย}$$

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาประกอบการศึกษา ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลจาก 2 แหล่งข้อมูล คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิทยานิพนธ์
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Survey) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากนักท่องเที่ยวชาวไทยตามที่พักเช่น โรงแรมและบ้านพักนับแต่ 1 วัน (24 ชั่วโมง) ขึ้นไปโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางแบบเป็นกลุ่มทั่วราชอาณาจักรจำนวน 300 ราย และท่องเที่ยวแบบอิสระจำนวน 100 ราย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลใช้ 2 แบบคือ

1. แบบสอบถามที่เป็นภาษาไทย

ในการศึกษาระยะนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และหลังจากนั้นผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพر罗ณาบรรยายสรุปเป็นประเด็น โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่อาศัยและระยะเวลาการท่องเที่ยวในคราวล่วงเวียจันทน์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการใช้บริการการท่องเที่ยว แบบอิสระและแบบเป็นกลุ่มทั่วที่นั่นคราวล่วงเวียจันทน์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจใช้บริการที่พัก และการเลือกโปรแกรมการท่องเที่ยวแบบอิสระ และแบบเป็นกลุ่มทั่วที่นั่นคราวล่วงเวียจันทน์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของชาวไทยในการใช้บริการการท่องเที่ยวที่นั่นคราวล่วงเวียจันทน์

2. แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview)

เพื่อเป็นการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน(บริษัท ห้างร้าน) ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานดังกล่าวคือ องค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติลาว

3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ออกรูปแบบสอบถาม
2. นำเสนอบรรบแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้ออกแบบให้อาจารย์ที่ปรึกษากำกับค้นคว้าอิสระ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้บรรบบแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น
3. เก็บข้อมูลจากประกาศที่ศึกษา
4. นำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสอบถาม ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

สำหรับลักษณะของแบบสอบถาม มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับตามความสำคัญ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีผล/มีปัญหาในระดับ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายค่าของคะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1 – 5 คะแนน โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับคะแนน	แปลผล
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการศึกษาได้ใช้แบบสอบถามทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทร์ จำนวน 400 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ เข้ามาเที่ยวแบบเป็นกลุ่มทั่วไปจำนวน 300 คน และเข้ามาเที่ยวแบบอิสระจำนวน 100 คน และสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนได้จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำหรับ SPSS และนำเสนอผลการศึกษาด้วยตาราง พร้อมคำบรรยาย ซึ่งผลของการศึกษาประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.3 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักและโปรแกรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.4 ปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบบ่อยๆ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการการท่องเที่ยวที่ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.5 ข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนโยบายของการท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาว ปีไทยประชานลาว

จากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาวจำนวน 400 ชุด โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบเป็นกลุ่มทัวร์ จำนวน 300 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระ จำนวน 100 คน ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิลำเนา ช่วงเวลาในการเข้ามาท่องเที่ยว โดยทำการวิเคราะห์และสรุปเป็นตารางข้อมูล ดังนี้

ตาราง 4.1.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเพศ

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทัวร์		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
- ชาย	193	64.3	64	64.0
- หญิง	107	35.7	36	36.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ เป็นผู้ตอบแบบสอบถามในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาว พบร่วมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 และเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาที่ยวแบบอิสระครั้งนี้พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อย 64.0 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 36.0 สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการเดินทางครั้งนี้ทั้งสองรูปแบบการเดินทางจากข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนร้อยละพอ ๆ กัน ไม่แตกต่างกันมาก นัก

ตาราง 4.1.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทั่ว		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ				
- ต่ำกว่า 21 ปี	7	2.3	6	6.0
- 21-30 ปี	62	20.7	36	36.0
- 31-40 ปี	126	42.0	23	23.0
- 41-50 ปี	75	25.0	24	24.0
- 51-60 ปี	26	8.7	11	11.0
- มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	4	1.3	0	0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.2 พบร่วมกันว่าผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มทั่วส่วนใหญ่กว่า半ของผู้ตอบมีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือผู้มีอายุ 41-50 ปี ไปคิดเป็นร้อยละ 25.0 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกรับบริการท่องเที่ยวแบบอิสระนั้นส่วนใหญ่กว่า半มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 ส่วนน้อยที่สุดของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในคราวล่วงเวียดนามนั้นคือผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปถ้าคิดเป็นร้อยละแล้วมีเพียง 1.3 เท่านั้น

ตาราง 4.1.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ				
- โสด	125	41.7	56	56.0
- สมรส	172	57.3	27	27.0
- หม้าย	0	.0	7	7.0
- หย่าร้าง	3	1.0	10	10.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.3 พบว่าส่วนใหญ่จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบกลุ่มทั่วไปโดยส่วนใหญ่จะบอกว่ามีสถานภาพสมรสในจำนวน 172 คน กิตเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือมีสถานภาพโสดในจำนวน 125 คน กิตเป็นร้อยละ 41.7 และมีสถานภาพหย่าร้างน้อยที่สุดคือกิตเป็นร้อยละ 1.0 เท่านั้น ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางมาแบบอิสระนั้นส่วนใหญ่บอกว่ามีสถานภาพโสด กิตเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือมีสถานภาพสมรส กิตเป็นร้อยละ 27.0 หย่าร้างกิตเป็นร้อยละ 10.0 และน้อยที่สุดของผู้ที่เดินทางแบบอิสระที่มีสถานภาพหม้ายกิตเป็นร้อยละ 7.0 เท่านั้น

ตาราง 4.1.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	100	33.3	17	17.0
- ระดับอนุปริญญา	54	18.0	14	14.0
- ระดับปริญญาตรี	106	35.3	57	57.0
- สูงกว่าปริญญาตรี	40	13.3	12	12.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.4 ในด้านการศึกษาของผู้ที่ตอบแบบสอบถามของกลุ่มเดินทางมาเที่ยวครั้งนี้ แบบกลุ่มทัวร์พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวแบบอิสระในคราวลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ส่วนใหญ่บอกว่ามีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 57.0 ถ้าเปรียบเทียบกับผู้ที่เดินทางมาแบบกลุ่มทัวร์แล้วมีสัดส่วนมากกว่า 21.7

ตาราง 4.1.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทัวร์		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ				
- ข้าราชการ	111	37.0	8	8.0
- พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ	64	21.3	28	28.0
- นักศึกษา	29	9.7	11	11.0
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	73	24.3	45	45.0
- รับจ้างอิสระ	8	2.7	7	7.0
- เกษียณอายุ	7	2.3	1	1.0
- อื่นๆ	8	2.7	0	.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.5 พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยเลือกเดินทางมาแบบกลุ่มส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นข้าราชการในจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพ ทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายมีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และกลุ่มอาชีพน้อยที่สุดคือ เกษียณอายุ คิดเป็นร้อยละ 2.3 เท่านั้น ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบอิสระในคราวลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนปฏิไทยประชาชนลาวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงไปได้แก่พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 28.0 ถ้ามาเปรียบเทียบระหว่างสองกลุ่มแล้วเห็นได้ว่ากลุ่มที่เดินทางแบบเป็นกลุ่มทัวร์นั้นเป็นกลุ่มรับราชการที่มีรายได้ประจำ แต่ส่วนผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวแบบอิสระในครั้งนี้เห็นว่าเป็นผู้ที่อาชีพธุรกิจ

ส่วนตัว/ค้าขาย โดยมีวัตถุประสงค์เดินทางแบบอิสระเพื่อหาข้อมูลทางธุรกิจของตัวเองไปด้วยซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการศึกษาช่องทางตลาดของการค้าไปด้วยในตัว

ตาราง 4.1.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้มีรายได้ต่อเดือน

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน				
- ต่ำกว่า 5,001 บาท	28	9.3	7	7.0
- 5,001 -10,000 บาท	83	27.7	8	8.0
- 10,001-20,000 บาท	82	27.3	18	18.0
- 20,001-30,000 บาท	40	13.3	28	28.0
- 30,001-40,000 บาท	16	5.3	14	14.0
- มากกว่า40,000 บาท	51	17.0	25	25.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.6 พบว่าโดยส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางเข้ามาแบบกลุ่มทั่วไปรายได้ต่อเดือนในอัตราเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท กิตเป็นร้อยละ 27.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางเข้ามาแบบอิสระในครั้งนี้ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามบอกว่ามีรายได้ตั้งแต่ 20,001-30,000 บาท ซึ่งมีรายได้แตกต่างกันเนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ชอบเดินทางแบบอิสระนั้นจะมีรายได้มากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทั่วไปซึ่งในการเดินทางท่องเที่ยวแบบอิสระได้ท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย และต้องใช้จ่ายมากกว่าผู้ที่เดินทางแบบกลุ่มทั่วไปเนื่องจากต้องไปตามโปรแกรมที่เลือกตามบริษัททัวร์จัดไว้ให้

ตาราง 4.1.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้มีภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา				
- ภาคเหนือ	0	.0	8	8.0
- ภาคกลาง	139	46.3	38	38.0
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	125	41.7	43	43.0
- ภาคตะวันออก	32	10.7	5	5.0
- ภาคตะวันตก	0	.0	3	3.0
- ภาคใต้	4	1.3	3	3.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.7 พบร่วมกันว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในคราวลวงเวียงจันทน์แบบกลุ่มทั่วไปส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.3 และรองลงมาคือภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 41.7 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกคิดเป็นร้อยละ 10.7 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 1.3 ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแบบอิสระในคราวลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 43.0 และรองลงมาคือภูมิลำเนาอยู่ภาคกลางคิดเป็นร้อยละ 38.0 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือคิดเป็นร้อยละ 8.0 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกคิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตกและภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 3.0 เท่านั้น

ตาราง 4.1.8 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนตามปัจจัยจากระยะเวลาในการเข้ามาท่องเที่ยวครั้งล่าสุดที่นิครหลวงเวียงจันทน์

ปัจจัยส่วนบุคคล	แบบกลุ่มทัวร์		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการเข้ามาท่องเที่ยวครั้งล่าสุด				
- ตั้งแต่กว่า 15 วัน	183	61.0	36	36.0
- 15 วัน - 1 เดือน	20	6.7	18	18.0
- 1-3 เดือน	44	14.7	23	23.0
- 4-6 เดือน	53	17.7	23	23.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.1.8 พบร่วมนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งล่าสุดจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามบอกว่าตั้งแต่กว่า 15 วัน ในจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 และรองลงมาคือระยะเวลาแต่ 4-6 เดือนในจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางแบบอิสระในการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ส่วนใหญ่บอกว่าระยะเวลาเข้ามาท่องเที่ยวครั้งล่าสุดคือตั้งแต่กว่า 15 วัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ซึ่งว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มที่เลือกบริการท่องเที่ยวในครั้งนี้ส่วนใหญ่ได้บอกว่าระยะเวลาของการเข้ามาที่ยวครั้งล่าสุดนั้นตั้งแต่กว่า 15 วัน

4.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวที่นิครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทย เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการใช้บริการท่องเที่ยวที่นิครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นั้นประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวระยะเวลาที่เข้ามาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เข้ามาท่องเที่ยว ผู้ที่นักท่องเที่ยวชอบเดินทางด้วย การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว จำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว การวางแผนหรือการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว

ขอบเขตการครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยว และลักษณะของแห่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยว โดยทำการวิเคราะห์และสรุปเป็นตารางข้อมูลดังนี้

ตาราง 4.2.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว ในครั้งนี้ที่นครหลวงเวียงจันทน์

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว				
- พักผ่อน	48	16.0	48	48.0
- การศึกษา/ทัศนศึกษา	138	46.0	13	13.0
- ธุรกิจส่วนตัว	26	8.7	29	29.0
- เยี่ยมญาติ/เพื่อน	9	3.0	4	4.0
- ประชุมสัมมนา	39	13.0	2	2.0
- อื่นๆ	40	13.3	4	4.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.1 พบว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาครุหลวงเวียงจันทน์ แบบเป็นกลุ่มทั่วไปมีวัตถุประสงค์ในการเลือกบริการท่องเที่ยวเพื่อศึกษา/ทัศนศึกษาในจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาได้แก่ พักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระนั้นส่วนใหญ่บอกว่าวัตถุประสงค์หลักคือเลือกเดินทางมาเพื่อพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 48.0 และรองลงมาคือบอกว่าเดินทางเพื่อธุรกิจส่วนตัวในส่วนนี้คิดเป็นร้อยละ 29.0 เนื่องจากปัจจุบัน นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาวเป็นสัญญาทางด้านเศรษฐกิจของลาวที่มีความพร้อมทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจมหาภาคเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศไทย เพื่อนบ้านและกลุ่มน้ำชาติอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบเพื่อให้ประเทศไทยเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและก้าวหน้าไปสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ตาราง 4.2.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่เข้ามาท่องเที่ยวในครั้งนี้ที่นครหลวงเวียงจันทน์

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	แบบกลุ่มทัวร์		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เข้ามาท่องเที่ยวในครั้งนี้				
- 1 วัน	25	8.3	5	5.0
- 2 วัน	84	28.0	34	34.0
- 3 วัน	142	47.3	25	25.0
- มากกว่า 3 วัน	49	16.3	36	36.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.2 ได้พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาแบบกลุ่มทัวร์ได้ใช้ระยะเวลาท่องเที่ยวครั้งนี้เพียง 3 วัน ในจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 และรองลงมาคือใช้ระยะเวลา 2 วันเท่านั้นเอง ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ส่วนใหญ่นอกกว่า มากกว่า 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ถ้าเปรียบเทียบกับกลุ่มที่เดินทางมาเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์แล้วเห็นว่า นักท่องชาวไทยจะใช้เวลาท่องเที่ยวอย่างเต็มที่และนักท่องเที่ยวที่เดินทางแบบอิสระจะบอกในจำนวนน้อยมากที่เข้ามาเที่ยววันเดียวแล้วกลับคิดเป็นร้อยละ 5.0 เนื่องจากการท่องเที่ยวในรูปแบบดังกล่าวนี้ต้องใช้เวลามากกว่า 3 วัน ถึงจะเที่ยวครบในนครหลวงเวียงจันทน์ เพราะสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในนครหลวงเวียงจันทน์มีมาก

ตาราง 4.2.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาของเดินทางมากที่สุด

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่ชอบเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด				
- วันธรรมด้า	102	34.0	36	36.0
- วันเสาร์ – อاثิตย์	139	46.3	50	50.0
- วันหยุดนักขัตฤกษ์/เทศกาล	50	16.7	12	12.0
- อื่นๆ	9	3.0	2	2.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.3 พบร่วมกับผลการสำรวจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทั่วไป ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ชอบเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุดคือช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ในจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือวันธรรมด้าคิดเป็นร้อยละ 34.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแบบอิสระส่วนใหญ่บอกว่าเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ วันธรรมด้า คิดเป็นร้อยละ 36.0 เนื่องจากช่วงเวลาที่ผู้เก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นช่วงที่ไม่มีเทศกาลมากนักจึงทราบได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวในคราวหลวงเวียงจันทน์ไม่ค่อยได้บอกเกี่ยวกับวันหยุดนักขัตฤกษ์/เทศกาลซักเท่าไรนัก

ตาราง 4.2.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในคราวหลวงเวียงจันทน์

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	แบบกลุ่มทั่วไป		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวแหล่งชุมชน				
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	73	26.6	34	26.6
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ล่องแม่น้ำโขง	108	39.4	46	35.9
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	66	24.1	42	32.8
- การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	27	9.9	6	4.7

ตาราง 4.2.4 (ต่อ)

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	แบบกลุ่มทัวร์		แบบอิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	147	24.4	29	13.1
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี	159	26.4	69	31.2
- การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต	138	22.9	63	28.5
- การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาเกี่ยวกับชาติพันธ์ หรือวัฒนธรรม	64	10.6	28	12.7
- การท่องเที่ยวศาสนา	94	15.6	32	14.5
2. การท่องเที่ยวตามความสนใจ				
- การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	52	22.8	36	37.1
- การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	57	25.0	5	5.2
- การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	42	18.4	31	32.0
- การท่องเที่ยวจัดแบบโถมสเตย์	56	24.6	14	14.4
- การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว	21	9.2	11	11.3

จากตาราง 4.2.4 พบร่วมกับลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวตามแหล่ง ธรรมชาติในครบทวงเวียงจันทน์ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาแบบกลุ่มทัวร์ที่เลือกใช้บริการเป็น ส่วนใหญ่ได้แก่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ล่องแม่น้ำโขง กิดเป็นร้อยละ 39.4 ส่วนนักท่องเที่ยวเข้ามาแบบอิสระส่วนใหญ่ชอบเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ล่องแม่น้ำโขงเหมือนกันกิดเป็นร้อยละ 35.9 และรองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กิดเป็นร้อยละ 32.8

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวตามแหล่งวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยว ชาวไทยที่เดินทางเข้ามาแบบกลุ่มทัวร์ชื่นชอบมากที่สุดคือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี กิด เป็นร้อยละ 26.4 และรองลงมาได้แก่การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ กิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการเดินทางท่องเที่ยวแบบอิสระจะชื่นชอบลักษณะของแหล่ง ท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี กิดเป็นร้อยละ 31.2 และรองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต กิดเป็นร้อยละ 28.5

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวตามความสนใจ
นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่บอกว่าชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาคิด
เป็นร้อยละ 25.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้บริการเดินทางท่องเที่ยวแบบอิสระส่วนใหญ่บอกว่า
ชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.1 และรองลงมาคือชื่นชอบกับการท่องเที่ยว
แบบผจญภัย คิดเป็นร้อยละ 32.0 และการท่องเที่ยวจัดแบบโอมสเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 14.4 ตามลำดับ

**ตาราง 4.2.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือก
แหล่งท่องเที่ยวหรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว**

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว หรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว				
- ตัดสินใจเอง	91	30.3	69	69.0
- สามี/ภรรยา	40	13.3	7	7.0
- ลูก	9	3.0	0	.0
- พ่อ/แม่	15	5.0	2	2.0
- ญาติ	6	2.0	0	.0
- เพื่อน	38	12.7	18	18.0
- หน่วยงาน/สถาบัน/องค์กร	101	33.7	4	4.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.5 พบว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือจัด
โปรแกรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่
บอกว่าเป็นหน่วยงาน/สถาบัน/องค์กร เป็นผู้ร่วมในการตัดสินใจเลือก คิดเป็นร้อยละ 33.7
รองลงมาได้แก่การตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 30.3 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางเข้ามา
ท่องเที่ยวแบบอิสระในครั้งนี้ส่วนใหญ่บอกว่า เป็นการตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 69.0 และ
รองลงมาคือเพื่อนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการมาเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 18.0

ตาราง 4.2.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุด

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุด				
- ด้วยตนเองคนเดียว	16	5.3	32	32.0
- สองคนกับคนรัก	29	9.7	22	22.0
- กลุ่มเพื่อนสนิท	115	38.3	30	30.0
- ครอบครัว/ญาติ	79	26.3	5	5.0
- คนในที่ทำงานเดียวกัน	24	8.0	10	10.0
- องค์กร/มูลนิธิ	37	12.3	1	1.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.6 พบว่าผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุดในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ ส่วนใหญ่ตอบว่า เป็นกลุ่มเพื่อนสนิท กิตเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือครอบครัว/ญาติ กิตเป็นร้อยละ 26.3 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ ส่วนใหญ่ตอบว่า ชอบเดินทางด้วยตนเองคนเดียวมากที่สุด กิตเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุดคือกลุ่มเพื่อนสนิท กิตเป็นร้อยละ 30.0 และชอบร่วมเดินทางสองคนกับคนรัก กิตเป็นร้อยละ 22.0 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทาง

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทาง(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
- พนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ	131	29.8	14	8.9
- แผ่นพับ/ใบปลิว	5	1.1	6	3.8
- ญาติพี่น้อง/ครอบครัว	90	20.5	39	24.7
- ป้ายโฆษณา	5	1.1	2	1.3
- นิตยสาร/วารสารการ	48	10.9	24	15.2
- อินเตอร์เน็ต	77	17.5	48	30.4
- สื่อสารมวลชนอาทิ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ	77	17.5	17	10.8
- อื่นๆ	7	1.6	8	5.1

จากตาราง 4.2.7 แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางตามรูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่บอกว่าเป็นพนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาได้แก่ ญาติพี่น้อง/ครอบครัวให้แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 20.5 และรู้แหล่งข้อมูลจากอินเตอร์เน็ต และสื่อสารมวลชนอาทิเช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบอิสระทราบแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ส่วนใหญ่ได้จากการอินเตอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 30.4 และรองลงมาได้แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากญาติพี่น้องหรือครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.7

ตาราง 4.2.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว				
- ด้วยตนเองเดียว	0	.0	29	29.0
- 2 คน	0	.0	59	59.0
- 3 คน	18	6.0	9	9.0
- 4 คน	21	7.0	3	3.0
- 5 คน	22	7.3	0	.0
- มากกว่า 5 คนขึ้นไป	239	79.7	0	.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.8 พบร่วมกันว่าจำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวในคราวเดียวกันนี้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่บอกว่า มีคนเดินทางร่วมมากถึง 5 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.7 และรองลงมาคือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบอิสระส่วนใหญ่บอกว่ามีผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และรองลงมาคือเดินทางครั้งนี้ด้วยตนเองเดียว คิดเป็นร้อยละ 29.0

ตาราง 4.2.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการวางแผนหรือจัดโปรแกรมท่องเที่ยว

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การวางแผนหรือจัดโปรแกรมท่องเที่ยว				
- จัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเอง	46	15.3	80	80.0
- จัดรายการตามคำแนะนำของผู้ที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว	174	58.0	16	16.0
- จัดรายการเดินทางตามคู่มือ/หนังสือ/สารสารท่องเที่ยวที่ให้คำแนะนำ	65	21.7	4	4.0
- อื่นๆ	15	5.0	0	.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.9 การวางแผนหรือจัดโปรแกรมท่องเที่ยวตามรูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวในครั้งนี้แบบกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่บอกว่าจัดรายการท่องเที่ยวตามคำแนะนำของผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือจัดรายการเดินทางตามคู่มือหรือหนังสือ สารสารท่องเที่ยวที่ให้คำแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 21.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบอิสระส่วนใหญ่บอกว่าการวางแผนหรือจัดโปรแกรมท่องเที่ยวในครั้งนี้เป็นการจัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 80.0 และรองลงมาได้แก่จัดรายการตามคำแนะนำของผู้ที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 16.0 ใน การจัดการเดินทางด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสะดวกสบายมากเนื่องจากการบริการของบริษัททัวร์หรือฝ่ายจัดการด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐทั้งสองประเทศไทยได้ร่วมมือกันเป็นอย่างดีเพื่อให้มีความสะดวกด้านต่าง ๆ อาทิเช่น รถประจำทางระหว่างประเทศ และรถตู้รับส่ง เอาไว้บริการอยู่ที่ด้านนอกและเข้าหน้าที่จะให้คำแนะนำที่ดีแก่นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะมาจากไหนก็สามารถจัดการได้ทันที

ตาราง 4.2.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรมการท่องเที่ยวครอบคลุม แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โปรแกรมการท่องเที่ยวครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาล				
- เมืองจันทะบูลี	195	65.0	50	50.0
- เมืองสีสัสดะนาກ	69	23.0	25	25.0
- เมืองสีโภดตะบอง	22	7.3	14	14.0
- เมืองไชเสดดา	14	4.7	11	11.0
รวม	300	100.0	100	100.0

จากตาราง 4.2.10 โปรแกรมการท่องเที่ยวครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้ตามที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ได้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นอกกว่า พกแรมอยู่ที่เขตเมืองจันทะบูลี คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาคือเมืองสีสัสดะนาກ คิดเป็นร้อยละ 23.0 เมืองสีโภดตะบอง คิดเป็นร้อยละ 7.3 และที่เมืองไชเสดดา คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบอิสระส่วนใหญ่ก็เลือกท่องเที่ยวที่เขตเทศบาลเมือง จันทะบูลีเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาก็อีกเขตเทศบาลเมืองสีสัสดะนาກ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ต่อมาคือเมืองสีโภดตะบอง คิดเป็นร้อยละ 14.0 และเทศบาลเมืองไชเสดดาคิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับสามารถสังเกตได้ว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งนี้เห็นว่าชื่นชอบกับการท่องเที่ยวอยู่เขตเมืองจันทะบูลีเป็นส่วนมากเนื่องจากว่าเมืองจันทะบูลีเป็นเขตที่นอนอยู่ใจกลางเมืองและเป็นเขตที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่าเขตอื่น โดยเฉพาะจะมีบ้านพัก และโรงแรมมากที่สุดในนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งให้ความสะดวกต่อการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย ทางด้านบริโภคให้แก่นักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้อย่างดี และมันเป็นจุดเด่นให้แก่นครหลวงเวียงจันทน์ พร้อมทั้งมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ให้แก่ประชาชนชาวอาทิเช่นวัฒนธรรม และศาสนาที่มีชื่อเสียงหลายที่อย่างเช่น ที่วัดพระธาตุหลวง วัดองค์ตื้อ วัดสีสะเกดฯ ฯ ในนครหลวงเวียงจันทน์

ตาราง 4.2.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรม

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรม (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
1. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ				
- ป่าไม้(อุทยานแห่งชาติ)	56	11.7	28	11.3
- สวนอาหาร	107	22.4	48	19.4
- น้ำตก/น้ำตก	27	5.6	12	4.8
- ริมแม่น้ำโขง/น้ำเงิน	155	32.4	61	24.6
- ล่องแพ/ล่องเรือ	43	9.0	36	14.5
- สวนอุทยานแห่งชาติ	57	11.9	35	14.1
- ศูนย์พุกามศาสตร์/พันธุ์พืช	12	2.5	7	2.8
- น้ำตกหินคันนา/ตาดซ่อน	9	1.9	12	4.8
- พุขากวาย/ป่าอนุสาวรีย์	6	1.3	6	2.4
- อื่นๆ	6	1.3	3	1.2
2. แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม				
- วัด/พระธาตุ/ศาสนสถาน	153	23.2	78	21.2
- โบราณสถาน/พระธาตุรหลวง	158	24.0	67	18.2
- งานเทศกาลตามประเพณี	117	17.8	57	15.5
- ศูนย์ประเพณีวัฒนธรรมชนเผ่า	17	2.6	30	8.2
- อุทยานประวัติศาสตร์	63	9.6	31	8.4
- หัตถกรรมพื้นบ้าน	61	9.3	36	9.8
- พิพิธภัณฑ์	38	5.8	24	6.5
- ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	31	4.7	24	6.5
- งานเทศการอาหารลາວเดิม/ใหม่	21	3.2	21	5.7

ตาราง 4.2.11 (ต่อ)

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	กลุ่มทัวร์		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. แหล่งท่องเที่ยวตามความสนใจ				
- ศูนย์	0	.00	12	7.7
- เดินป่า	0	.00	11	7.1
- ซื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้า	158	54.1	55	35.5
- เดินซื้อของในร้านค้าจีน	134	45.9	45	29.0
- ท่องเที่ยวแบบผจญภัย	0	.00	22	14.2
- ท่องเที่ยวจัดโดยโอมสเตย์	0	.00	10	6.5

จากตาราง 4.2.11 ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรมตามรูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในกรุงเทพฯ จันทบุรี สาระณรัฐประชารัฐฯ/ไทยประชาชนลาว พบว่า นักท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ ส่วนใหญ่ชื่นชอบธรรมชาติตามริมน้ำโขง/น้ำเจ้าคิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือชื่นชอบท่องเที่ยวลักษณะที่เป็นสวนอาหารคิดเป็นร้อยละ 22.4 และสวนอุทยานแห่งชาติคิดเป็นร้อยละ 11.9 ส่วนนักท่องเที่ยวเลือกเดินทางแบบอิสระส่วนใหญ่บ่นกว่าชื่นชอบลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติได้แก่ ริมแม่น้ำโขง/น้ำเจ้าคิดเป็นร้อยละ 24.6 และรองลงมาคือสวนอาหารคิดเป็นร้อยละ 19.4 แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติตามเรียบริมฝั่งแม่น้ำโขงที่นี่กรุงเทพฯ จันทบุรี มีความสงบสุขยามา ได้นั่งตามร้านอาหารและเป็นบัญญาค่าที่น่าประทับใจ

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามรูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติในกรุงเทพฯ จันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่มทัวร์ ส่วนใหญ่บ่นกว่าชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานหรือพระราชวังคิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาได้แก่ วัด/พระราชวังหรือศาสนสถานคิดเป็นร้อยละ 23.2 และงานเทศกาลตามประเพณีคิดเป็นร้อยละ 17.8 ส่วนนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบอิสระส่วนใหญ่บ่นกว่าวัด พระราชวัง ศาสนสถานคิดเป็นร้อยละ 21.2 และรองลงมาคือ โบราณสถาน/พระราชวังคิดเป็นร้อยละ 18.2 และลักษณะแหล่งท่องเที่ยวแบบงานเทศกาลตามประเพณีในกรุงเทพฯ จันทบุรี คิดเป็นร้อยละ 15.5

ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรมตามรูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวตามความสนใจพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินชมและซื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้าคิดเป็นร้อยละ 54.1 และรองลงมาคือเดินชมและซื้อของในร้านค้าเงินในกรุงเทพฯ ที่มีราคาถูกมากคิดเป็นร้อยละ 45.9 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกเดินทางแบบอิสระส่วนใหญ่ บอกว่าซื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้าคิดเป็นร้อยละ 35.5 และรองลงมาคือเดินซื้อของในร้านค้าเงินคิดเป็นร้อยละ 29.0 ขอบลักษณะแหล่งท่องเที่ยวแบบพจนภัยคิดเป็นร้อยละ 14.2 และเดินป่าดูนกตามลำดับ

4.3 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักและโปรแกรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงเทพฯ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทย ปัจจัยที่มีผลต่อของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจใช้บริการที่พักและการเลือกโปรแกรมท่องเที่ยวแบบอิสระ และแบบเป็นกลุ่มทัวร์ในกรุงเทพฯ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เกี่ยวกับ ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว สถานที่พักแรมในกรุงเทพฯ ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสมสมกับค่าใช้จ่าย และระยะเวลา การได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว /การจองที่พัก ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ความสะดวกสบาย/ความสะอาดของที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว และประมาณการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว โดยทำการวิเคราะห์สรุป เป็นตารางข้อมูล และการแปลผลของคะแนนค่าเฉลี่ยโดยรวม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	แปลผล
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด

ตาราง 4.3.1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่วไปในกรุงเทพฯ เวียงจันทน์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ท่องเที่ยวแบบกลุ่มทั่วไป	ระดับความพึงพอใจ						
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
1. ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว ในกรุงเทพฯ เวียงจันทน์							
1.1. ด้านประติมากรรม	58 19.3%	189 63.0%	46 15.3%	4 1.3%	3 1.0%	3.98	มาก
1.2. ด้านโบราณสถาน	83 27.7%	162 54.0%	43 14.3%	9 3.0%	3 1.0%	4.04	มาก
1.3. ด้านวัดวาอารามที่ศักดิ์สิทธิ์	90 30.0%	163 54.3%	44 14.7%	0 .0%	3 1.0%	4.12	มาก
1.4. ด้านธรรมชาติ	84 28.0%	151 50.3%	49 16.3%	13 4.3%	3 1.0%	4.00	มาก
2. สถานที่พักแรม							
2.1 ราคายังคงที่พักมีหลายระดับให้ เลือกที่เหมาะสม	38 12.7%	165 55.0%	83 27.7%	11 3.7%	3 1.0%	3.75	มาก
2.2 สถานที่พักแรมมีโพร์โนมชั้น	28 9.3%	139 46.3%	98 32.7%	26 8.7%	9 3.0%	3.50	มาก
2.3 สถานที่พักแรมใกล้กับ สถานที่ท่องเที่ยว/ติดต่อธุรกิจ	28 9.3%	162 54.0%	92 30.7%	15 5.0%	3 1.0%	3.66	มาก
2.4 ที่พักมีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกสบายให้บริการ	48 16.0%	165 55.0%	65 21.7%	19 6.3%	3 1.0%	3.79	มาก
2.5 ในที่พักแรมผู้ให้บริการมี ทักษะด้านภาษาดี	52 17.3%	171 57.0%	59 19.7%	14 4.7%	4 1.3%	3.84	มาก

ตาราง 4.3.1 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์	ระดับความพึงพอใจ						
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
3. ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่ง ท่องเที่ยว							
3.1 การเดินเที่ยวชมประดุจไทย/ประ ^ช ชาติธรรม	110 36.7%	148 49.3%	38 12.7%	0 .0%	4 1.3%	4.20	มาก
3.2 ทิวทัศน์เลียบตามแม่น้ำโขง	71 23.7%	173 57.7%	49 16.3%	3 1.0%	4 1.3%	4.01	มาก
3.3 หอพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	58 19.3%	156 52.0%	76 25.3%	7 2.3%	3 1.0%	3.86	มาก
3.4 วัดวาอารามในนครหลวง เวียงจันทน์	70 23.3%	156 52.0%	70 23.3%	1 .3%	3 1.0%	3.96	มาก
3.5 พระพุทธรูปในนครหลวง เวียงจันทน์	91 30.3%	136 45.3%	69 23.0%	2 .7%	2 .7%	4.04	มาก
4. โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสม กับค่าใช้จ่าย	67 22.3%	137 45.7%	84 28.0%	10 3.3%	2 .7%	3.86	มาก
5. โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสม กับระยะเวลา	48 16.0%	148 49.3%	91 30.3%	10 3.3%	3 1.0%	3.76	มาก
6. ได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว/ การจองที่พัก	33 11.0%	149 49.7%	95 31.7%	15 5.0%	8 2.7%	3.61	มาก
7. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร	43 14.3%	152 50.7%	62 20.7%	23 7.7%	20 6.7%	3.58	มาก
8. ความสะดวกในการให้บริการของ เจ้าหน้าที่	75 25.0%	129 43.0%	73 24.3%	20 6.7%	3 1.0%	3.84	มาก

ตาราง 4.3.1 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์	ระดับความพึงพอใจ						
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
9. ความสะดวกสบาย/ความสะอาด ของที่พัก	90 30.0%	148 49.3%	59 19.7%	0 .0%	3 1.0%	4.07	มาก
10. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่ง ท่องเที่ยวอาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่ จอดรถ ห้องสุขาฯ ฯลฯ	78 26.0%	164 54.7%	48 16.0%	7 2.3%	3 1.0%	4.02	มาก
11. ความปลอดภัยในการเดินทางท่อง เที่ยว ในนครหลวงเวียง จันทน์							
11.1. การเดินเที่ยวตามสถานศึกษา	62 20.7%	157 52.3%	68 22.7%	6 2.0%	7 2.3%	3.87	มาก
11.2. การเที่ยวในสถานบริการ	66 22.0%	130 43.3%	91 30.3%	10 3.3%	3 1.0%	3.82	มาก
11.3. การขับรถส่วนตัวไปเที่ยว เอง	41 13.7%	149 49.7%	63 21.0%	21 7.0%	26 8.7%	3.53	มาก
11.4. การให้ความไว้วางใจต่อ สถานที่พักแรม	59 19.7%	167 55.7%	69 23.0%	2 .7%	3 1.0%	3.92	มาก
11.5. ที่พักมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	69 23.0%	160 53.3%	68 22.7%	0 .0%	3 1.0%	3.97	มาก
12. ปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่ง ท่องเที่ยว	25 8.3%	176 58.7%	86 28.7%	10 3.3%	3 1.0%	3.70	มาก

ตาราง 4.3.2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบอิสระ ในนครหลวงเวียงจันทน์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ท่องเที่ยวแบบอิสระ	ระดับความพึงพอใจ						
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
1. ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว ในนครหลวงเวียงจันทน์							
1.1. ด้านประติมากรรม	17 17.0%	66 66.0%	17 17.0%	0 .0%	0 .0%	4.00	มาก
1.2. ด้านโบราณสถาน	28 28.0%	62 62.0%	10 10.0%	0 .0%	0 .0%	4.18	มาก
1.3. ด้านวัดวาอารามที่ศักดิ์สิทธิ์	26 26.0%	62 62.0%	12 12.0%	0 .0%	0 .0%	4.14	มาก
1.4. ด้านธรรมชาติ	41 41.0%	57 57.0%	2 2.0%	0 .0%	0 .0%	4.39	มาก ที่สุด
2. สถานที่พักแรม							
2.1 ราคายี่ห้อรายระดับให้เลือก ที่เหมาะสม	19 19.0%	49 49.0%	31 31.0%	1 1.0%	0 .0%	3.86	มาก
2.2 สถานที่พักแรมมีโพร์โนชั้น	11 11.0%	27 27.0%	45 45.0%	16 16.0%	1 1.0%	3.13	ปาน กลาง
2.3 สถานที่พักแรมใกล้กับสถานที่ ท่องเที่ยว/ติดต่อธุรกิจ	13 13.0%	45 45.0%	38 38.0%	4 4.0%	0 .0%	3.67	มาก
2.4 ที่พักมีสิ่งอำนวยความสะดวก หลากหลายให้บริการ	26 26.0%	54 54.0%	19 19.0%	0 .0%	1 1.0%	4.04	มาก
2.5 ในที่พักแรมผู้ให้บริการมีทักษะ ด้านภาษาดี	24 24.0%	56 56.0%	20 20.0%	0 .0%	0 .0%	4.04	มาก

ตาราง 4.3.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ท่องเที่ยวแบบอิสระ	ระดับความพึงพอใจ						
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
3. ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่ง ท่องเที่ยว							
3.1 การเดินเที่ยวชมประดุจไชย/ พระชาตุรหัสวง	26 26.0%	61 61.0%	13 13.0%	0 .0%	0 .0%	4.13	มาก
3.2 ทิวทัศน์เลียบตามแม่น้ำโขง	33 33.0%	56 56.0%	9 9.0%	2 2.0%	0 .0%	4.20	มาก
3.3 หอพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	26 26.0%	58 58.0%	14 14.0%	2 2.0%	0 .0%	4.08	มาก
3.4 วัดวาอารามในนครหลวง เวียงจันทน์	27 27.0%	55 55.0%	18 18.0%	0 .0%	0 .0%	4.09	มาก
3.5 พระพุทธรูปในนครหลวง เวียงจันทน์	21 21.0%	60 60.0%	19 19.0%	0 .0%	0 .0%	4.02	มาก
4. โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสม กับค่าใช้จ่าย	22 22.0%	43 43.0%	33 33.0%	2 2.0%	0 .0%	3.85	มาก
5. โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสม กับระยะเวลา	25 25.0%	35 35.0%	38 38.0%	2 2.0%	0 .0%	3.83	มาก
6. ได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว/ การจองที่พัก	16 16.0%	29 29.0%	33 33.0%	20 20.0%	2 2.0%	3.37	ปาน กลาง
7. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร	13 13.0%	44 44.0%	35 35.0%	8 8.0%	0 .0%	3.62	มาก
8. ความสะดวกในการให้บริการของ เจ้าหน้าที่	22 22.0%	47 47.0%	31 31.0%	0 .0%	0 .0%	3.91	มาก

ตาราง 4.3.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ท่องเที่ยวแบบอิสระ	ระดับความพึงพอใจ						
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
9. ความสะอาดสวยงาม/ความสะอาดของ ที่พัก	33 33.0%	49 49.0%	18 18.0%	0 .0%	0 .0%	4.15	มาก
10. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่ง ท่องเที่ยวอาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่จอดรถ ห้องสุขาฯ ฯลฯ	28 28.0%	51 51.0%	21 21.0%	0 .0%	0 .0%	4.07	มาก
11. ความปลอดภัยในการเดินทางท่อง เที่ยว ในนครหลวงเวียง จังหวัด 11.1. การเดินเที่ยวตอนกลางคืน							
11.1. การเดินเที่ยวตอนกลางคืน	15 15.0%	52 52.0%	31 31.0%	2 2.0%	0 .0%	3.80	มาก
11.2. การเที่ยวในสถานบริการ	15 15.0%	56 56.0%	26 26.0%	3 3.0%	0 .0%	3.83	มาก
11.3. การขับรถส่วนตัวไปเที่ยวเอง	16 16.0%	53 53.0%	24 24.0%	6 6.0%	1 1.0%	3.77	มาก
11.4. การให้ความไว้วางใจต่อ สถานที่พักแรม	36 36.0%	50 50.0%	14 14.0%	0 .0%	0 .0%	4.22	มาก ที่สุด
11.5. ที่พักมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	39 39.0%	46 46.0%	15 15.0%	0 .0%	0 .0%	4.24	มาก ที่สุด
12. ปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่ง ท่องเที่ยว	10 10.0%	47 47.0%	43 43.0%	0 .0%	0 .0%	3.67	มาก

ตาราง 4.3.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่ว์และแบบอิสระ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยว	ค่า เฉลี่ย	
	แบบกลุ่มทั่ว์	แบบอิสระ
1. ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์	4.04	4.20
2. สถานที่พักแรม	3.71	3.80
3. ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.01	4.10
4. โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสมกับค่าใช้จ่าย	3.86	3.85
5. โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสมกับระยะเวลา	3.76	3.83
6. ได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว/การจองที่พัก	3.61	3.37
7. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร	3.58	3.62
8. ความสะดวกในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	3.84	3.91
9. ความสะดวกสบาย/ความสะอาดของที่พัก	4.07	4.15
10. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่จอดรถห้องสุขา ฯลฯ	4.02	4.07
11. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ในนครหลวงเวียงจันทน์	3.82	4.00
12. ปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	3.70	3.67
รวม	3.84	3.88

จากตาราง 4.3.3 พนวจ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่ว์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และแบบอิสระ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่ว์ มีค่าเฉลี่ยอันดับแรก คือ ความสะดวกสบาย/ความสะอาดของที่พัก รองลงมา ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่จอดรถห้องสุขา ฯลฯ ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07, 4.04, 4.02, 4.01 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบอิสระ มีค่าเฉลี่ยน้อยดับแรก คือ ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ รองลงมา ความสะอาดสวยงาม/ความสะอาดของที่พัก ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่จอดรถห้องสุขาฯฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20, 4.15, 4.10, 4.07 ตามลำดับ

4.4 ปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แสดงถึงความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนปีทัยประชาชนลาว

ตาราง 4.4.1 จำนวนและร้อยละพร้อมค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์

ความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
1. โปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวังไว้	72 24.0%	160 53.3%	65 21.7%	3 1.0%	0 .0%	3.99	มาก
2. แหล่งท่องเที่ยวน่าสนใจ/มีความสวยงาม	79 26.3%	162 54.0%	55 18.3%	1 0.3%	3 1.0%	4.04	มาก
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ น้ำประปา ถนน ห้องน้ำเป็นต้น	51 17.0%	144 48.0%	79 26.3%	23 7.7%	3 1.0%	3.72	มาก
4. ความสะอาดสวยงามของที่พัก	80 26.7%	156 52.0%	59 19.7%	2 0.7%	3 1.0%	4.03	มาก
5. ความสะดวกในการเดินทาง	66 22.0%	151 50.3%	60 20.0%	16 5.3%	7 2.3%	3.84	มาก
6. คุณภาพการบริการของผู้ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว	76 25.3%	149 49.7%	65 21.7%	7 2.3%	3 1.0%	3.96	มาก
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างเดินทาง	67 22.3%	155 51.7%	74 24.7%	1 0.3%	3 1.0%	3.94	มาก

ตาราง 4.4.1 (ต่อ)

ความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
8. ความยุติธรรมของราคาสินค้าบริการที่เหล่งท่องเที่ยว	40 13.3%	141 47.0%	90 30.0%	19 6.3%	10 3.3%	3.61	มาก

ตาราง 4.4.2 จำนวนและร้อยละพร้อมค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวแบบอิสระ

ความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวแบบอิสระ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
1. โปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวังไว้	15 15.0%	62 62.0%	23 23.0%	0 .0%	0 .0%	3.92	มาก
2. แหล่งท่องเที่ยวนำเสนอน่าสนใจ/มีความสวยงาม	10 10.0%	60 60.0%	30 30.0%	0 .0%	0 .0%	3.80	มาก
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ น้ำประปา ถนน ห้องน้ำเป็นต้น	13 13.0%	55 55.0%	32 32.0%	0 .0%	0 .0%	3.81	มาก
4. ความสะดวกสบายของที่พัก	26 26.0%	48 48.0%	26 26.0%	0 .0%	0 .0%	4.00	มาก
5. ความสะดวกในการเดินทาง	16 16.0%	53 53.0%	29 29.0%	2 2.0%	0 .0%	3.83	มาก
6. คุณภาพการบริการของผู้ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว	13 13.0%	60 60.0%	26 26.0%	1 1.0%	0 .0%	3.85	มาก
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างเดินทาง	20 20.0%	50 50.0%	30 30.0%	0 .0%	0 .0%	3.90	มาก

ตาราง 4.4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรม ท่องเที่ยวแบบอิสระ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
8. ความยุติธรรมของราคา สินค้าบริการที่แหล่งท่องเที่ยว	11 11.0%	44 44.0%	44 44.0%	1 1.0%	0 .0%	3.64	มาก

ตาราง 4.4.3 ค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยว

ความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	
	แบบกลุ่มทัวร์	แบบอิสระ
1. โปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวังไว้	3.99	3.92
2. แหล่งท่องเที่ยวน่าสนใจ/มีความสวยงาม	4.04	3.80
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิเช่น น้ำประปา ถนน ห้องน้ำ เป็นต้น	3.72	3.81
4. ความสะดวกสบายของที่พัก	4.03	4.00
5. ความสะดวกในการเดินทาง	3.84	3.83
6. คุณภาพการบริการของผู้ให้บริการ ในแหล่งท่องเที่ยว	3.96	3.85
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างเดินทาง	3.94	3.90
8. ความยุติธรรมของราคาสินค้าบริการที่แหล่งท่องเที่ยว	3.61	3.64
รวม	3.89	3.84

จากตาราง 4.4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยตามระดับของความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวโดย
นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกใช้บริการท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89
และแบบอิสระ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 โดยยกกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทัวร์
มีค่าเฉลี่ยอันดับความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวอันดับแรก ก cioè แหล่งท่องเที่ยวน่าสนใจ/มี
ความสวยงาม รองลงมาคือ ความสะดวกสบายของที่พัก โปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่
คาดหวังไว้ และคุณภาพการบริการของผู้ให้บริการ ในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สินระหว่างเดินทาง ความสะดวกในการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

อาทิเช่น น้ำประปา ถนน ห้องน้ำ เป็นต้นความยุติธรรมของราคาน้ำสินค้าบริการที่แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, 4.03, 3.99, 3.96, 3.94, 3.84, 3.72, 3.61 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบอิสระมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากอันดับแรกคือ ความสะอาดสวยงามของที่พักรองลงมาได้แก่ โปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวัง ไว้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างเดินทาง คุณภาพการบริการของผู้ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ความสะอาดในการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิเช่น น้ำประปา ถนน ห้องน้ำ เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวท่าน่าสนใจ/มีความสวยงาม ความยุติธรรมของราคาน้ำสินค้าบริการที่แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 3.92, 3.90, 3.85, 3.83, 3.81, 3.80, 3.64 ตามลำดับ

ตาราง 4.4.4 จำนวน ร้อยละ ของความคิดเห็นต่อปัญหาสำคัญที่นักท่องเที่ยวประสบในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยแบบกลุ่มทั่วไป และแบบอิสระ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสำคัญที่นักท่องเที่ยวประสบ	กลุ่มทั่วไป		อิสระ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	66	12.4	45	18.9
2. สภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็น	48	9.0	52	21.8
ระเบียบสวยงาม อาทิ ร้านค้ามีจำนวนมาก ขยายตัว				
3. ค่าที่พัก/อาหารมีราคาแพง	124	23.3	30	12.6
4. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ	91	17.1	61	25.6
5. คุณภาพของไกด์ท่องถิ่นยังไม่ดีพอ	34	6.4	8	3.4
6. ค่าบริการนำเที่ยวมีราคาแพง	83	15.6	24	10.1
7. จำนวนนักท่องเที่ยวมากเกินไป	39	7.3	3	1.3
8. การหลอกลวงนักท่องเที่ยว	48	9.0	15	6.3

จากตาราง 4.4.4 พบร่วมกับปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทั่วไปประสบพบเจอกันส่วนใหญ่ได้แก่ ค่าที่พัก/อาหารมีราคาแพงรองลงมาคือสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

ไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ ค่าบริการนำเที่ยวมีราคาแพง ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ที่แสดงตามจำนวนร้อยละเท่ากับ 23.3, 17.1, 15.6, 12.4 ส่วนนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางแบบอิสระพบเจอส่วนใหญ่คือลิ้งคำว่าความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ รองลงมาคือสภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นระเบียบสวยงาม อาทิ ร้านค้ามีจำนวนมาก บะหมี่กุ้งเผาฯลฯ และความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ที่แสดงตามจำนวนร้อยละเท่ากับ 25.6, 21.8, 18.9 ตามลำดับ

4.5 ความเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานของรัฐและผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและของนักท่องเที่ยว

4.5.1 หน่วยงานภาครัฐ ท่าน ไชยสมบัติ บุญผล หัวหน้าแผนกวิชาท่องเที่ยว ขององค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว ได้ให้ข้อคิดเห็น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านนโยบาย และยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของ สปป.ลาว ว่า องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นองค์กรของรัฐ โดยทำหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีภารกิจทบทวนด้านข้อกำหนดกฎระเบียบและกฎหมายต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองงานด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในขอบเขตทั่วประเทศ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่คุ้มครองชีวิตรักษาพันธุ์สัตว์ สำรวจตราสารปัจจัยตามแนวทางนโยบายและระเบียบกฎหมายของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ของบรรดาหน่วยธุรกิจที่ประกอบการค้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นโยบายหลักขององค์กรท่องเที่ยวประกอบด้วย การปฏิบัตินโยบายที่เปิดกว้างความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมกับต่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน บรรดาชนกลุ่มต่างๆ ให้ดีขึ้นและส่งเสริมการผลิตภัยในรอบด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้งเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม อนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมปழนิยสถาน ประวัติศาสตร์ อันเป็นสิ่งฐานใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น สร้างรายรับและกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน บรรดาชนกลุ่มต่างๆ สร้างความสัมพันธ์อันดีและเป็นมิตรกับทุกประเทศบนพื้นฐาน นโยบายการต่างประเทศของรัฐ ด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยว การไปมาหาสู่และเยือนเชิงกันและกัน

ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายและการบริหารจัดการของรัฐมีดังนี้

- ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- ปรับปรุงการให้บริการแก่ชาวต่างประเทศให้มีความสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งการแนะนำข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยว
 - เปิดกว้างให้นักท่องเที่ยวทุกประเภทเข้ามาเที่ยว โดยให้นักท่องเที่ยวมีสิทธิและเสรีภาพที่อยู่บนพื้นฐานของการเคารพในอธิปไตยของ สาธารณรัฐประชาชนชิปไตยประชาชนลาว
 - คุ้มครองยานพาหนะภายในประเทศและต่างประเทศที่เข้ามานำมายังให้ถูกต้องตามกฎหมายท่องเที่ยว ถ้าหากบริษัทใดทำผิดกฎหมายเบียบต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย สปป.ลาว
 - มีนโยบายแก้ไขปัญหาเอกสารล่าช้า เช่น ในวันเสาร์หรืออาทิตย์ หน่วยงานรับผิดชอบติดประชุมกำหนดให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปแก้ไขปัญหาไปก่อน แล้วจึงแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทราบภายหลัง
 - มาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
 - จัดระเบียบสถานที่ท่องเที่ยวให้มีระเบียบดูแลและรักษาความสะอาด และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะอาดและสวยงาม
 - จัดสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้เพียงพอและถูกสุขลักษณะ เช่น การทำห้องน้ำสะอาด ที่พักสภาพดีปรับปรุงถนน เส้นทางการจราจร และป้ายบอกทาง
 - ตรวจสอบอย่างเข้มงวดในด้านของร้านค้าที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เพื่อป้องกันการโกงราคาหรือการหลอกลวงนักท่องเที่ยว

4.5.2 ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

จากการสัมภาษณ์ ท่านสีบุนเอียง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ได้ให้ข้อมูลว่า โดยอิงตามนโยบายของรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนชิปไตยประชาชนลาว ได้มีแนวทางเพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวนั้นก็เป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ หรือของกรุงหลวงเวียงจันทน์ที่เป็นจุดกลางแห่งการพัฒนาให้มีความมั่งคั้ง จึงผันขยายฐานแบบการดำเนินชีวิตของประชาชนลาวให้มีความเสถียรภาพทางด้านการเป็นอยู่ หรือการทำธุรกิจของประชาชนให้ได้มากขึ้นและมีความเข้มแข็งขึ้น ทีละขั้นอย่างต่อเนื่องเพื่อนบุคคลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม และยั่งยืน โดยอาศัยองค์การของรัฐ ที่มีบทบาทและหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว และระเบียบการข้อกำหนดการท่องเที่ยวให้บรรดาหน่วยงานการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด มิถุนายนปีองผลประโยชน์ของชาติ ของประชาชน รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของ

นักท่องเที่ยว ปัจจุบันภาครัฐ และภาคเอกชนของ สปป.ลาว ได้มีการรวมนโยบายของการส่งเสริม การท่องเที่ยวท่องถิ่นในทุก ฯด้านทึ้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และประเพณี เพย์แพร์ช่าวสาร ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ก้าวข้างหน้า ทึ้งให้บริการและอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการเดินทางแก่นักท่องเที่ยวโดยประสารงานให้ความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยวฟื้อมหั้งสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการ ต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองที่ต้องการเข้ามาท่องเที่ยวในคราวลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.5.3 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว นอกเหนือจากข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุดดังที่ได้นำเสนอมาแล้วนี้นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างยังได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้

- นักท่องเที่ยวควรหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนเองสนใจจากแหล่งท่องเที่ยว ฯ ให้มากขึ้นเพื่อเป็นการศึกษาให้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ก่อนจะเดินทางไปยังสถานที่นั้น ๆ เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นขณะเดินทางท่องเที่ยว โดยอาจหาข้อมูลจาก Internet วารสารท่องเที่ยว ช่าวสาร หรือผู้เคยเดินทางไปก่อน เพื่อจะได้เตรียมตัวได้อย่างเหมาะสม และช่วยกันดูแลและรักษาสภาพแวดล้อม โดยการรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว และปฏิบัติตามกฎของแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด

- หน่วยงานของรัฐควรปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในคราวลวงเวียงจันทน์ให้น่าสนใจมากกว่าเดิมเพิ่มห้องน้ำปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่จอดรถ ถังขยะและคนรักษาความสะอาด โดยเฉพาะบริเวณตลาดเช้า ตลาดอาหาร ตลาดชนเผ่า เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เดินซื้อของใหม่มีอนกับตลาดที่หลงพระบาง

- ประชาชนชาวลาวควรรักษาวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของลาว รวมทั้งการจัดงานเฉลิมฉลองให้โอกาสต่าง ๆ เช่น เดินขบวนพาเหรดเป็นต้น

- ห้องถิ่นควรจัดการท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่มและแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Home stay)

- ประชาชนชาวลาวควรสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี โบราณสถานและโบราณวัตถุ

- หน่วยงานภาครัฐการเก็บค่าเข้าชมควรจะเป็นระบบและมีราคาที่ยุติธรรมต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกใช้บริการห้องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในคราหลวงเวียงจันทน์ใช้ การดำเนินการวิจัยเป็นแบบสำรวจ โดยเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ทั้งนี้ข้อมูลปฐมภูมิใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการเลือกใช้บริการห้องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ในคราหลวงเวียงจันทน์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจการ มีรายได้ระหว่าง 5,001 -10,000 บาท ต่อเดือน มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ทั้งนี้นักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาท่องเที่ยวในคราหลวงเวียงจันทน์ครั้งล่าสุดไม่เกินระยะเวลา 15 วัน โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือการทัศนศึกษาและพักผ่อนระยะเวลาใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้ส่วนใหญ่คือ 3 วันเท่านั้น ช่วงเวลาที่นิยมเดินทางท่องเที่ยว คือช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ มีความสนใจลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบแหล่งธรรมชาติคือแนวเชิงนิเวศน์ล่องแม่น้ำ โขง การท่องเที่ยวตามแหล่งเป็นวัฒนธรรมคืองานประเพณีวัฒนธรรมของชาวประวัติศาสตร์มาก ที่สุดทั้งนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวตามความสนใจคือท่องเที่ยวลักษณะเชิงกิจพากผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวครั้งนี้คือจากหน่วยงานหรือองค์กร โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุดนั้นเป็นกลุ่มเพื่อนสนิทและครอบครัวภูติพี่น้อง ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวได้รับจากพนักงานของบริษัทนำเที่ยวเป็นผู้แนะนำและภูติพี่น้อง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวเอง ส่วนกลุ่มเพื่อนสนิทจะเป็นบุคคลที่นักท่องเที่ยว尼ยมเลือกร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วย สำหรับขนาดของกลุ่มนักท่องเที่ยวจะมีจำนวนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ซึ่งบุคคลที่ร่วมเดินทางมักเป็นคนรัก และมักจัดรายการเดินทางตามคำแนะนำของผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่นิยมพักแรมอยู่ในเขตเทศบาลเมืองจันทะบูลี สำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวชาวไทยสนใจได้แก่ ริมแม่น้ำโขงหรือแม่น้ำเจน และสวนอาหารที่มีน้ำตก ส่วนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจมากที่สุด ได้แก่ โบราณสถานพระธาตุรหลวง วัด

ศาสตราจารย์ งานเทคโนโลยี ตามประเพณี อุทัยานประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวตามความสนใจที่นักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ชื่นชอบส่วนใหญ่ ได้แก่การซื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้า และเดินซื้อของในร้านค้าจีน

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบอิสระในคราวล่วงเวียงจันทน์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในคราวล่วงเวียงจันทน์ครั้งล่าสุด ไม่เกินระยะเวลา 15 วัน วัตถุประสงค์ที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นการพักผ่อนและเพื่อธุรกิจ ส่วนตัวระยะเวลาที่เข้ามาก่อให้เกิดความเสียหายในครั้งนี้ ใช้ระยะเวลามากกว่า 3 วัน ช่วงเวลาซ้อนเดินทางมาก ที่สุดคือช่วง วันเสาร์ – อาทิตย์ ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวแบบธรรมชาติคือการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศน์ล่องแม่น้ำโขง ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวแบบแหล่งวัฒนธรรม ได้แก่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีและลักษณะการท่องเที่ยวชนวิถีชีวิต สำหรับการท่องเที่ยวตามความสนใจคือ การท่องเที่ยวแบบพจญาภัยและเชิงสุขภาพ ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามรูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระนั้น ส่วนใหญ่คือตัดสินใจเอง ผู้ที่ชอบร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยมากที่สุดด้วยตนเองและเพื่อนสนิท แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทาง ได้จากอินเตอร์เน็ตและญาติพี่น้อง จำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวด้วยส่วนใหญ่คือ 2 คนกับคนรัก การวางแผนหรือจัดโปรแกรมท่องเที่ยวจัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเองและจัดรายการตามคำแนะนำของผู้ที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ตามโปรแกรมการท่องเที่ยวครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองจันทะบูล เมืองสีสังคหรา กเมืองสีโคดตะบอง เมืองไชเสดดา ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรมแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติได้แก่ตามสถานที่ริมแม่น้ำโขงหรือแม่น้ำเจนและตามสวนอาหารที่แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมคือวัด/พระธาตุ/ศาสตราจารย์ โบราณสถาน/พระธาตุหลวงและงานเทคโนโลยีตามบัญประเพณี แหล่งท่องเที่ยวตามความสนใจ ได้แก่ซื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้าและเดินซื้อของในร้านค้าจีนและแบบพจญาภัย เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางคนชอบเดินทางท่องเที่ยวโดยการปั่นจักรยาน หรือขับขี่รถจักรยานยนต์ชมเมืองและเที่ยวตามริมแม่น้ำโขง ได้บันยาการดีจริงที่น่าจะจำ และเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบปฏิบัติกันและเลือกใช้บริการท่องเที่ยวในคราวล่วงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนปปดไทยประชาชนลาว

5.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ และแบบอิสระในการเลือกจัดโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยวในคราหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

การศึกษาระบบนี้พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของแหล่งท่องเที่ยว และความสวยงามหรือสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจค่อนข้างน้อย ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวและได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกจัดโปรแกรมท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ รู้สึกว่า ปัจจัยด้านความสนใจค่อนข้างน้อย ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านต่าง ๆ รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านความสวยงามและน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านความสะดวกสบายของที่พักและในแหล่งท่องเที่ยวด้วยความปลอดภัยในการเดินทาง และโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับค่าใช้จ่ายส่วนปัจจัยสนับสนุนการตัดสินใจให้ความสำคัญน้อยที่สุด จากการรวมตัวแปรในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ทำให้สามารถสรุปปัจจัยทั้งหมด 12 ปัจจัย มีแนวโน้มให้เห็นว่า ปัจจัยด้านความสะดวกสบายและความปลอดภัยในการเดินทางมีความสำคัญมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ส่วนปัจจัยสนับสนุนการตัดสินใจ อาทิ เช่น ปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว หรือ ผู้ที่มีรายได้สูงให้ความสำคัญน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

5.1.3 ข้อค้นพบ

ด้านรูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์และแบบอิสระในการเลือกจัดโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวคือ พักผ่อน และทศนศึกษาโดยใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว 3 วัน และนิยมเดินทางในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์วันเสาร์-อาทิตย์
2. การท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบมากที่สุดคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยนิยมไป ริมแม่น้ำโขง ตามสวนอาหาร การท่องเที่ยวตามแหล่งวัฒนธรรมที่ชอบมากที่สุดคือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โดยนิยมไป วัดพระธาตุ ศาสนสถาน และโบราณสถานพระธาตุหลวงและงานเทศกาลตามประเพณี การท่องเที่ยวตามความสนใจที่ชอบมากที่สุดคือ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกิจกรรม โดยนิยมไปเชื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้า และเดินซื้อของในร้านค้าจีน การท่องเที่ยวแบบผจญภัย โดยนิยมไป เดินป่าดูนก

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร่วมแผนการเดินทางโดยจัดรายการทั้งหมดด้วยตนเอง ซึ่งเป็นผลเหมือนกันในทุกเพศ อายุ และระดับรายได้ และหาข้อมูลเพิ่มเติมจากคำแนะนำของผู้เคยเดินทาง โดยนิยมเดินทางร่วมกับพนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ อินเตอร์เน็ต และญาติพี่น้อง

4. ขอบเขตเทศบาลเมืองที่ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เมืองจันทบุรี รองลงมาคือ เมืองสีสังขะตานาก เมืองสีโภดตะบอง และเมืองไชยาเดดา ตามลำดับ

ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์และแบบอิสระในการเลือกจัดโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ ด้านชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาได้แก่ ความสะดวกสบายความสะอาดของที่พัก ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ การได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว

2. เพศหญิงให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสวยงามและมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวและความเหมาะสมของโปรแกรมท่องเที่ยวกับระยะเวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่าเพศชาย

3. ผู้ที่มีรายได้สูงเห็นว่ามีความสะดวกสบายและปลอดภัยในการเดินทางมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ส่วนปัจจัยสนับสนุนการตัดสินใจ อาทิ จำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว หรือความเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้มีแนวโน้มว่าผู้ที่มีรายได้สูงให้ความสำคัญน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

ด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ และแบบอิสระที่มีต่อโปรแกรมการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า

1. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจค่อนข้างมากต่อความน่าสนใจที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกสบายของที่พักและปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวและโปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ส่วนความยุติธรรมของราคาสินค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะไม่ค่อยพึงพอใจมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับความพึงพอใจด้านอื่น ๆ

2. นักท่องเที่ยวเพศหญิงและชายมีความพึงพอใจใน โปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีแหล่งท่องเที่ยวน่าสนใจ/มีความสวยงามมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความสะดวกสบายของที่พักโปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ คุณภาพการบริการของผู้ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างเดินทาง ความสะดวกในการเดินทาง ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิเช่น น้ำประปา ถนน ห้องน้ำเป็นต้น และความยุติธรรมของราคา

สินค้าบริการที่แหล่งท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจอย่างสุดถ้วนเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ

ด้านปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบในการเดินทางท่องเที่ยวในคราวล่วงเวียงจันทน์พบว่า

1. ปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ประสบพบเจอส่วนใหญ่ได้แก่ ค่าที่พัก/อาหารมีราคาแพง รองลงมาคือสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ ค่าบริการนำเที่ยวมีราคาแพง ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และสภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นระเบียบสวยงาม อาทิ ร้านค้ามีจำนวนมาก ขยะมูลฝอยฯลฯ ตามลำดับ

2. ปัญหาที่นักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางแบบอิสระพบเจอส่วนใหญ่คือสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ รองลงมาคือสภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นระเบียบสวยงาม อาทิ ร้านค้ามีจำนวนมาก ขยะมูลฝอยฯลฯ และความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การอภิปรายผลการศึกษาระบบนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบการอภิปรายผล โดยการเปรียบเทียบกับผลการศึกษาที่ได้ดังนี้จากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมของผู้บริโภค สุดาดวง เรืองธุรีระ (2540) กล่าวว่าการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการค้นหาเกี่ยวกับตลาดที่ประกอบไปด้วยผู้ซื้อที่ต้องการซื้อสินค้าใดๆ สำหรับนำไปใช้ในการอุปโภค บริโภคของตนเอง หรือเพื่อสมาชิกในครอบครัว

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง กระบวนการตัดสินใจและการกระทำการของบุคคล (ผู้บริโภค) ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้าเพราจะนั่นการศึกษาถึงพฤติกรรมผู้ซื้อจึงเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่เป็นสิ่งกระตุ้นแก่ผู้บริโภค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคกับกระบวนการตัดสินใจซื้อ และการตอบสนองของผู้ซื้อ

สิ่งกระตุ้นทางการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด และแสดงตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภคกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค นักการตลาดได้แบ่งกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรับรู้ความต้องการ (Need Recognition) ใน การศึกษาครั้งนี้หมายถึงการตอบแบบสอบถามของบุคคลส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวเพื่อ พักผ่อน ทัศนศึกษา และธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ

2. การค้นหาข้อมูล (Information Search) พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจะข้อมูล แหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางจากแหล่งบุคคลส่วนใหญ่ได้แก่ พนักงานบริษัทนำท่องและนักท่องเที่ยวแนะนำ ญาติพี่น้องหรือครอบครัว และอินเตอร์เน็ต

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) โดยพิจารณาทางเลือกผลิตภัณฑ์ ต่าง ๆ จากข้อมูลที่รวบรวมได้ ซึ่งได้เปรียบเทียบแล้วส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเลือกแหล่งท่องเที่ยว ทางด้านวัฒนธรรมเป็นส่วนหลักได้แก่ เที่ยวโบราณสถาน/พระราชวัง วัด/ศาสนสถาน และงานเทศกาลประเพณีวัฒนธรรมของลาว รองลงมาได้แก่แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติคือริมแม่น้ำโขง

4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase and Related Decision) เมื่อประเมินทางเลือกของผู้ที่เลือก เขตที่พักตามโปรแกรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการพักคือในเขตเมืองจันทะบูรีมากที่สุด รองลงมาคือเมืองสีสังค์ตอนและเมืองไชยาเดลตาตามลำดับ

5. พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post-Purchase Behavior) พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึง พ่อใจโปรแกรมการท่องเที่ยวทางด้านมีความสะดวกสบายของที่พักมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ ความพึงพอใจด้านอื่น ๆ รองลงมาได้แก่ ความพึงพอใจด้านแหล่งท่องเที่ยวสำหรับ ในการเดินทาง ด้านความยุติธรรมของราคาสินค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยวนั้นมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดส่วนประสมทางการตลาดบริการมีผลต่อการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบทัวร์ และแบบอิสระในการเลือกจัดโปรแกรมการเดินทาง ท่องเที่ยวในคราวล่วงเวียงจันทน์ ครั้งนี้มีดังนี้

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product) พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงใน แหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดที่นิยมเดินทาง เวียงจันทน์ อัตติเซ่น ด้านประดิษฐกรรม ด้านโบราณสถาน ด้าน วัดวาอาราม ที่ศักดิ์สิทธิ์ และด้านธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ณัททัย กุลสา (2547) ที่ว่า นักท่อง เที่ยวจะให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านราคา (Price) พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านโปรแกรมท่องเที่ยว เหมาะสมกับค่าใช้จ่ายในระดับมาก แต่ไม่ค่อยให้ความสำคัญด้านการได้รับส่วนลดจากการ ท่องเที่ยวและการจองที่พักเท่าที่ควร

ปัจจัยด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่าย (Place or Distribution) พบว่า นักท่องเที่ยวให้ ความสำคัญในการความสะดวกสบายของที่พักและความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว และความส

ด้วกในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ยู ในระดับมาก ส่วนความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่าง พนักงานของบริษัทนำท่องที่ยวและนักท่องเที่ยวซึ่งมีไม่มากเท่าที่ควร

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) พบว่า นักท่องเที่ยวซึ่งไม่ค่อยให้ความสนใจ คุณภาพหรือวารสารท่องเที่ยว เนื่องมาจาก การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวมักจัดโปรแกรมด้วยตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงส่วนลดด้านการท่องเที่ยวหรือ โปรโมชั่นต่าง ๆ ในวารสารการท่องเที่ยวทุกความ ในนิตยสาร หรือหนังสือนำเสนอที่ยวต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวและที่พัก

ปัจจัยด้านบุคลากร (People) พบว่า มีความสามารถในการเข้าถึงตัวนักท่องเที่ยว จะเห็นได้ จากการค้นหาข้อมูลของนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว พบว่า การให้คำแนะนำของพนักงาน บริษัทนำท่องมีจำนวนระดับมากเมื่อเทียบกับการหาข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ

ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and presentation) พบว่า นักท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นธรรมชาติซึ่งเสียงของแหล่งท่องเที่ยว และความสะดวกสบายความสะอาดของที่พัก

ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ พบว่า นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการ บริการของผู้ให้บริการ ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับความพึงพอใจมาก

ปัจจัยด้านการจัดองค์ประกอบผลิตภัณฑ์ พบว่า นักท่องเที่ยวในความสำคัญในเรื่องของการ จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับระยะเวลาและค่าใช้จ่ายสำหรับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวได้แก่ ตัวแปรด้าน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และ ระดับรายได้ ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจจัดโปรแกรมในการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มประชากรที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาว ประสบในการเดินทางครั้งนี้ พบว่า ปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบกลุ่มทัวร์ประสบพบ เจอส่วนใหญ่ได้แก่ ค่าที่พักค่าอาหารมีราคาแพง รองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการอาทิ เช่น ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ ค่าบริการนำเที่ยวมีราคาแพง ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ที่แสดงตามจำนวนร้อยละเท่ากับ 23.3, 17.1, 15.6, 12.4 ตามลำดับ

ส่วนปัญหาที่นักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางแบบอิสระประสบพบเจอส่วนใหญ่คือสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ รองลงมาคือสภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นระเบียบสวยงาม อาทิ ร้านค้ามีจำนวนมาก ขยะมูลฝอยฯลฯ และความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ที่แสดงตามจำนวนร้อยละเท่ากับ 25.6, 21.8, 18.9 ตามลำดับ

5.3 ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ผลการศึกษา

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อโปรแกรมเดินทางของนักท่องเที่ยวในครหหลวงเวียงจันทน์ จากผลการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวในครหหลวงเวียงจันทน์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเนื่องจากครหหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เดินทางมาท่องเที่ยวและอยู่อาศัยซึ่งเป็นแหล่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ อยู่อย่างหนาแน่นคือการบริหารจัดการในการพื้นที่ทางด้านกิจกรรมอาทิเช่น การละเล่นพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นเพิ่มขึ้น และนำมาแสดงเป็นประจำ ภาครัฐควรพิจารณาสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตนครหหลวงเวียงจันทน์ ภาครัฐควรสร้างแหล่งท่องเที่ยวครบวงจรที่ให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ปัจจุบันมีเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวตอนกลางวันเท่านั้นและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม สวยงามสะอาด รับประทานความปลอดภัย การเดินทางไปมาสะดวก รวมทั้งส่งเสริมให้มีการลงทุนด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ศิลปะและธรรมชาติ ภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรตรวจสอบอย่างเข้มงวดกับร้านอาหาร ร้านบ้านเที่ยวที่ไม่ได้มาตรฐาน ภาครัฐควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินค้าของจำนวนมากขึ้นและมีนโยบายส่งเสริมด้วยการลดภาษีและกระตุนให้เกิดผลทางธุรกิจ ไม่ใช่แข่งขันลดราคา โดยเฉพาะธุรกิจบ้านพักขนาดเล็ก ควรตอกย้ำให้มีการกำหนดมาตรฐาน รัฐบาลควรจัดให้มีโรงเรียนสอนด้านการบริการนักท่องเที่ยวใหม่ๆ ฝึกอบรมผู้ประกอบการร้านอาหารทุกประเภท และทุกรายดับ รวมทั้งเผยแพร่ให้มีระเบียบ สวยงามและสะอาด ภาครัฐควรมีหน่วยงานช่วยเหลือการผลิตของวัสดุและของที่ระลึกต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวคืนและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและให้นักท่องเที่ยวได้รับความประทับใจ ทั้งเป็นการยกระดับให้มาตรฐานการบริการในตัวด้วยความหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยมาเที่ยวจะกลับมาเที่ยวอีกครั้ง

นครหหลวงเวียงจันทน์เป็นแขวงที่มีความสงบสุขและเป็นเมืองที่มีเสน่ห์ในความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นล้ำของตัวเอง โดยสามารถสัมผัสได้โดยไม่ยาก มีเส้นทางที่เชื่อมโยงระหว่างไทย-ลาว ได้หลายด้าน และหลายเส้นทางอาทิเช่นทางโดยเครื่องบินที่มีสนามบินสากลวัดไตօยู่ที่นครหหลวงเวียงจันทน์ และเชื่อมต่อโดยมีรถประจำทางวิ่งระหว่างระหว่างประเทศผ่านสะพานมิตรภาพ และมีรถไฟเชื่อมระหว่างจังหวัดหนองคายกับแขวงนครหหลวงเวียงจันทน์ ที่มีแม่น้ำโขงเป็นเขตแดนระหว่างกันประเทศเท่านั้น ในระยะหลาปีที่ผ่านมาประชาชนลาวและประชาชนไทยเคยเดินทางไปมาหาสู่กันเป็นประจำอย่างสะดวกสบายและปลอดภัยมากที่สุดและส่วนใหญ่ถือว่าเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางเข้าออกประเทศไทย-ลาวซึ่งมีความร่วมมือและเชื่อมสายสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างยาวนาน

บรรณานุกรม

กระทรวงแผนการและการลงทุน สปป.ลาว. 2549ก. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ 5 ปี ฉบับที่ 6 ปี พ.ศ. 2549 - 2553. นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์แห่งรัฐ.

กระทรวงแผนการและการลงทุน สปป.ลาว. 2549ข. ผลการสำรวจผลเมืองและที่อยู่อาศัย ปี พ.ศ. 2548. นครหลวงเวียงจันทน์: ศูนย์สถิติแห่งชาติ.

จรัตน์นันท์ สิทธิเจริญ. 2550. “พฤติกรรมการท่องเที่ยวในภาคเหนือของนักท่องเที่ยวชาวไทย”. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฉันท์ช วรรณณอม. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ”. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณฤทธิ์ กุลทา. 2547. “ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นัยนา แก่นกุล. 2546. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของผู้เข้าพักโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี”. การศึกษาปัญหาพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญรากร กลองกิจพาณิชย์. 2548. “ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประวน โภนแก้ว. 2542. “ปัจจัยที่กำหนดครูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย”. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พรพิพิช เรียมรีวิทัย. 2553. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวต่างประเทศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พรวัลย์ จีระอน. 2547. “ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกใช้บริการ โรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”. การศึกษาปัญหาพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มาลินี ปันแก้ว. 2552. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2546. การบริหารการตลาดยุคใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์บริษัทธีระฟิล์มและไชเท็กซ์จำกัด.

ศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่นร่วมกับองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ
สปป.ลาว.ตุลาคม.พ.ศ.2550. การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนาอยุธยาศาสตร์การท่องเที่ยว
ชายแดนไทย-ลาว กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์.

สุดาดวง เรืองรุจิระ. 2540. หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.

สุปรารถ ศิลโภเศษศักดิ์. 2547. “มูลเหตุจูงใจและความพึงพอใจในการใช้บริการ โรงแรมจุลเดชฯ
ให้ผู้เริ่สอร์ทแอนด์สปา ของนักท่องเที่ยวไทย”. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา
การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

สาวิตรี แก่นพลอຍ. 2546. “ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทย”.
วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป.ลาว.2551. รายงานสถิตินักท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2551. นครหลวง
เวียงจันทน์: องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอิสระตามหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเมืองมหาบัณฑิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบถึงพฤติกรรมการเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องคำตอบที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 21 ปี	☐ 2. 21-30 ปี
☐ 3. 31-40 ปี	☐ 4. 41-50 ปี
☐ 5. 51-60 ปี	☐ 6. มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

3. สสถานภาพ

☐ 1. โสด	☐ 2. สมรส
☐ 3. หม้าย	☐ 4. หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

☐ 1. มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	☐ 2. อนุปริญญา
☐ 3. ปริญญาตรี	☐ 4. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

☐ 1. รับราชการ	☐ 2. พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ
☐ 3. นักศึกษา	☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
☐ 5. รับจำนำอิสระ	☐ 6. เกษียณอายุ
☐ 7. อื่นๆ (ระบุ).....	

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 5,001 บาท ☐ 3. 10,001-20,000 บาท ☐ 5. 30,001-40,000 บาท	☐ 2. 5,001 -10,000 บาท ☐ 4. 20,001-30,000 บาท ☐ 6. มากกว่า40,000 บาท

7. ภูมิลำเนาของท่านอยู่ที่จังหวัดอะไร(ในประเทศไทย)

8. ท่านเดินทางท่องเที่ยวในครหาลงเวียงจันทน์ครั้งล่าสุดในช่วงระยะเวลาใด

☐ 1. ต่ำกว่า 15 วัน ☐ 3. 1-3 เดือน	☐ 2. 15 วัน - 1 เดือน ☐ 4. 4-6 เดือน

ส่วนที่ 2 รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระและแบบเป็นกลุ่ม ทัวร์ท่องเที่ยวในครหาลงเวียงจันทน์

1. วัตถุประสงค์ที่ท่านเลือกเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้

☐ 1. พักผ่อน ☐ 3. ธุรกิจส่วนตัว ☐ 5. ประชุมสัมมนา	☐ 2. การศึกษา/ทัศนศึกษา ☐ 4. เยี่ยมญาติ/เพื่อน ☐ 6. อื่นๆ (ระบุ)

2. ท่านใช้ระยะเวลา กี่วันในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

☐ 1. 1 วัน ☐ 3. 3 วัน	☐ 2. 2 วัน ☐ 4. มากกว่า 3 วัน

3. ช่วงเวลาที่ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

☐ 1. วันธรรมดा ☐ 3. วันหยุดนักขัตฤกษ์/เทศกาล	☐ 2. วันเสาร์-อาทิตย์ ☐ 4. อื่นๆ (ระบุ)

4. รูปแบบการท่องเที่ยวที่สนใจเดินทางท่องเที่ยว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. การท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติ
 2. การท่องเที่ยวแหล่งวัฒนธรรม
 3. การท่องเที่ยวตามความสนใจ
☐ 1. การท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์	☐ 1. การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์	☐ 1. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
☐ 2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ล่องแม่น้ำโขง	☐ 2. การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมประเพณี	☐ 2. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา
☐ 3. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	☐ 3. การท่องเที่ยวชุมชนวิถี ชีวิตในชนบท	☐ 3. การท่องเที่ยวแบบผจญภัย
☐ 4. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศาสตร์	☐ 4. การท่องเที่ยวเพื่อ [*] ศึกษาลุ่มชาติพันธ์ หรือวัฒนธรรม	☐ 4. การท่องเที่ยวจัดแบบ ไฮมสเตด
	☐ 5. การท่องเที่ยวสถานสถาน	☐ 5. การท่องเที่ยวพำนัก ระยะยาว
5. ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว
-		
--	--
☐ 1. ตัดสินใจเอง	☐ 2. สามี/ภรรยา
☐ 3. ลูก	☐ 4. พ่อ/แม่
☐ 5. ญาติ	☐ 6. เพื่อน
☐ 7. หน่วยงาน/สถาบัน/องค์กร	☐ 8. อื่นๆ(ระบุ).....
6. ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวกับใครมากที่สุด
☐ 1. ด้วยตนเองคนเดียว	☐ 2. สองคนกับคนรัก
☐ 3. กลุ่มเพื่อนสนิท	☐ 4. ครอบครัว/ญาติ
☐ 5. คนในที่ทำงานเดียวกัน	☐ 6. องค์กร/มูลนิธิ
☐ 7. คนที่พักอาศัยในละแวกพื้นที่เดียวกัน	☐ 8. อื่นๆ(ระบุ).....
7. ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางจากแหล่งใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
-		
--	--
☐ 1. พนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ	☐ 2. แผ่นพับ/ใบปลิว
☐ 3. ญาติพี่น้อง/ครอบครัว ท่องเที่ยว	☐ 4. ป้ายโฆษณา
☐ 5. นิตยสาร/วารสารการ	☐ 6. อินเตอร์เน็ต
☐ 7. สื่อสารมวลชน อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ	☐ 8. อื่นๆ(ระบุ).....

8. จำนวนผู้ที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้

☐ 1. ด้วยตนเองคนเดียว	☐ 2. 2 คน
☐ 3. 3 คน	☐ 4. 4 คน
☐ 5. 5 คน	☐ 6. มากกว่า 5 คนขึ้นไป

9. การท่องเที่ยวครั้งนี้ท่านวางแผนหรือจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวอย่างไร

☐ 1. จัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเอง	
☐ 2. จัดรายการตามคำแนะนำของผู้ที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว	
☐ 3. จัดรายการเดินทางตามคู่มือ/หนังสือ/วารสารการท่องเที่ยวที่ให้คำแนะนำ	
☐ 4. อื่น(ระบุ).....	

10. โปรแกรมการท่องเที่ยวสำหรับการเดินทางครั้งนี้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมือง
ใดบ้าง

☐ 1. เมืองจันทะบุรี	☐ 3. เมืองสีโภดตะบอง
☐ 2. เมืองสีต็อตตะนาก	☐ 4. เมืองไชยาเดดา

11. ลักษณะของแหล่งท่องท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวตามโปรแกรมที่จัดในแขวงนครหลวง
เวียงจันทน์หรือเมืองที่ท่านเดินทางท่องเที่ยว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	2. แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม	3. แหล่งท่องเที่ยวตามความสนใจ
☐ 1. ป่าไม้(อุทยานแห่งชาติ)	☐ 1. วัด/พระธาตุ/ศาสนสถาน	☐ 1. คูนก
☐ 2. สวนอาหาร	☐ 2. โบราณสถาน/พระธาตุหรหลวง	☐ 2. เดินป่า
☐ 3. น้ำตก/น้ำตก	☐ 3. งานเทศกาลตามประเพณี	☐ 3. ซื้อของที่ระลึกที่ตลาดเช้า
☐ 4. ริมแม่น้ำโขง/น้ำตก	☐ 4. ศูนย์ประเพณีวัฒนธรรมชนเผ่า	☐ 4. เดินซื้อของในร้านค้าจีน
☐ 5. ล่องแพ/ล่องเรือ	☐ 5. อุทยานประวัติศาสตร์	☐ 5. ท่องเที่ยวแบบผจญภัย
☐ 6. สวนอุทยานแห่งชาติ	☐ 6. หัตถกรรมพื้นบ้าน	☐ 6. ท่องเที่ยวจัดโดยโอมสเตย์
☐ 7. ศูนย์พุกามศาสตร์/พันธุ์พืช	☐ 7. พิพิธภัณฑ์	☐ 7. อื่นๆ (ระบุ).....
☐ 8. น้ำตกหินคันนา/ตาดซอน	☐ 8. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	
☐ 9. พุขาวย/บ่อนศาลาโน	☐ 9. งานเทศการอาหารลາວเดิน	
☐ 10. อื่นๆ ระบุ).....	☐ 10. อื่นๆ (ระบุ).....	

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระและแบบเป็นกลุ่มทั่วในการเลือกจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวในคราหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกจัดโปรแกรมท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1.) ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์					
1.1. ด้านประเพณีมารยาท					
1.2. ด้านโบราณสถาน					
1.3. ด้านวัดวาอารามที่ศักดิ์สิทธิ์					
1.4. ด้านธรรมชาติ					
2.) สถานที่พักแรม					
2.1 ราคายังพักที่หลากหลายระดับให้เลือกที่เหมาะสม					
2.2 สถานที่พักแรมมีโปรแกรมชั้น					
2.3 สถานที่พักแรมใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยว/ติดต่อธุรกิจ					
2.4 ที่พักมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายให้บริการ					
2.5 ในที่พักแรมผู้ให้บริการมีทักษะด้านภาษาดี					
3.) ความสวยงาม/น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 การเดินเที่ยวชมประตูไชย/พระธาตุหลวง					
3.2 ทิวทัศน์เลียบตามแม่น้ำโขง					
3.3 หอพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ					
3.4 วัดวาอารามในนครหลวงเวียงจันทน์					
3.5 พระพุทธรูปในนครหลวงเวียงจันทน์					
4.) โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสมกับค่าใช้จ่าย					
5.) โปรแกรมการท่องเที่ยวเหมาะสมกับระยะเวลา					
6.) ได้รับส่วนลดจากการท่องเที่ยว/การจองที่พัก					
7.) ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร					
8.) ความสะดวกในการให้บริการของเจ้าหน้าที่					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก จัดโปรแกรมท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
9.) ความสะดวกสบาย/ความสะอาดของที่พัก					
10.) สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่จอดรถ ห้องสุขา ฯลฯ					
11.) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว					
11.1. การเดินเที่ยวตอนกลางคืน					
11.2. การเที่ยวในสถานบูรเทิง					
11.3. การขับรถส่วนตัวไปเที่ยวเอง					
11.4. การให้ความไว้วางใจต่อสถานที่พักโรงแรม					
11.5. ที่พักมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
12.) ปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว					

- ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากข้อมูลของส่วนที่ 3 ข้างบน:
-
-

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ โปรแกรมเดินทางท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ จังหวัดเชียงใหม่

4.1. ความพึงพอใจที่มีต่อ โปรแกรมท่องเที่ยว

ความพึงพอใจต่อ โปรแกรมท่องเที่ยวที่จัดขึ้น	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1. โปรแกรมการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวังไว้					
2. แหล่งท่องเที่ยวที่นำเสนอ มีความสวยงาม					
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ น้ำประปา ถนน ห้องน้ำเป็นต้น					

4. ความสะดวกสบายของสถานที่พักแรม				
5. ความสะดวกในการเดินทาง				
6. คุณภาพการบริการของผู้ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว				
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างเดินทาง				
8. ความยุติธรรมของราคาสินค้าบริการที่แหล่งท่องเที่ยว				

4.2. ปัญหาสำคัญที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประสบในการเดินทางท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว
- 2. สภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นระเบียบสวยงาม อาทิ ร้านค้ามีจำนวนมาก ขยะมูลฝอยฯลฯ
- 3. ค่าที่พัก/อาหารมีราคาแพง
- 4. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิ ที่จอดรถ ห้องสุขา ป้ายบอกทาง ฯลฯ
- 5. คุณภาพของไกด์ท่องถิ่นยังไม่ดีพอ
- 6. ค่าบริการนำเที่ยวมีราคาแพง
- 7. จำนวนนักท่องเที่ยวมากเกินไป
- 8. การหลอกลวงนักท่องเที่ยว
- 9. อื่นๆ (ระบุ).....

- ข้อเสนอแนะส่วนตัวจากนักท่องเที่ยวครั้งนี้อย่างตรงไปตรงมาจากการณ์จริงเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลเพื่อจะเอาไปแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในคราวล่วงเวียงจันทน์ สปป.ลาวในอนาคต

ผู้ศึกษาขอบพระคุณในความร่วมมือเป็นอย่างสูงที่เลี่ยงเวลากรอกแบบสอบถามฉบับนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล

นายยุ่นเอื่อน พะราชโยทา

วัน เดือน ปีเกิด

25 กรกฎาคม 2513

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรีสาขาวิชาอักษรศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ในนครหลวงเวียงจันทน์
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ประสบการณ์ทำงาน

ปี 2535 – 2545 พนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัดมหาชน
สาขากรุงเทพฯ ประจำสาขากรุงเทพฯ

ปี 2546 – 2547 ทำธุรกิจส่วนตัว

ปี 2548 – ปัจจุบัน พนักงานวิชาการกรมส่งเสริมการผลิตสินค้า
กระทรวงอุตสาหกรรม และการค้า นครหลวงเวียงจันทน์
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved